

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεία: Σοφοκλέους 10 Τηλ. 31659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ 1 και 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1945	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. *Έτος II' (Αρ. φύλ. 67 (100-101))
--------------------------------------	---	--

ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Το ενδιαφέρον ζήτημα της αποσυμφορήσεως τῆς Προσωπικότητος τῆς Τραπεζῆς ἢ Λιγικτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, το ἐξοποθεύθησεν εἰς τὴν ὀρθὴν βάσιν τὸν διὰ τῆς προσεκλογικῆς ἀνασυντάξεως τῆς, τῆς ὁποίας ἡ σχετικὴ παράγραφος ἐστὶ ὅτιω:

Ἀποσυμφορήσις Προσωπικοῦ με μειωμένας τὰς σημερινὰς τοῦ ἀποδοχῆς πέραν ταύτης τὴν ὅποιαν αἱ κατοχυρωτικαὶ διὰ τὸν ἀποχωροῦντα ὑπάλληλον διατάξεις τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ὑπαγορεύουσιν ἰσοδυναμεί πρὸς ἐξόντωσιν ὑπὸ τὰς παρούσας τραγικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας.

Ἡ πρώτη ἐκ τῶν παρούσων τραγικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ με τὰς σημερινὰς ἀποδοχὰς πραγματικῶν στερηθῶσιν ἢ ἀπομάκρυνθῶσιν Προσωπικῶν πάσης κατηγορίας με συνέπειαν τὴν μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων τῶν εἶναι ἀποδοχῆ καὶ ἐξόντωσις.

Ἐὰν λίγη γὰρ ἡ ἀποσυμφορήσις Προσωπικοῦ αὐτῆς θὰ ἀρῆται νὰ γίνῃ κατὰ κύριον λόγον διὰ τὴν ἀνασυντάξιν αὐτοῦ καὶ πάντως με κατοχυρωτικὰς διὰ τὴν ἀποχωροῦντα ὑπάλληλον διατάξεις.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω δύο μερικῶτερον ζητημάτων τοῦ ἀλλοῦ νὰ ἀποβῶσιν ἐπιπλοῦν τῆς ἀποσυμφορήσεως, τὸ ζήτημα δηλοῦται τῆς ἐκτάσεως τὴν ὅποιαν θὰ ἴσῃ ἢ ἀποσυμφορηθῆσιν καὶ τὰ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς κατοχυρώσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσων.

Ἐφ' ἁπαρθερωμένω τῆς κατηγορίας τῶν Συναδελφῶν οἵτινες θὰ ἀποχωρήσων θὰ ἐπιβέλθωμεν εἰς τὰ ὡς ἀνω δύο ζητήματα τῆς ἐκ-

τάσεως τῆς ἀποσυμφορήσεως καὶ τῆς οἰκονομικῆς κατοχυρώσεως τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσων Συναδελφῶν.

Αἱ κατηγορίαι αὗται εἶναι:

1) Οἱ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας κατοχυρωθέντες κατὰ τὸ δίσταγμα τῆς καταξῆς καὶ οἵτινες δυνάμει τοῦ νόμου 2130 μισθολογοῦνται ὡς εἰ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμοι τῶν.

2) Οἱ μελλόντες νὰ κατοχυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας δυνάμει τοῦ ἐν ἰσχύϊ συγανισμοῦ ὡς καὶ οἱ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιδημιολογικῆς καὶ ἀναμενομένης μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ ὁρίου ὑπηρεσίας διὰ νέου οργανισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ἐκτόνησιν τοῦ ὁποίου ἐπαγγελθῆ ἤδη ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, ὡς ἀνήγγειλε τοῦτο ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 28 Αὐγούστου ε. ε. ἀνακοινώσεως τῆς πρὸς τὰ Μέλη.

3) Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποχωρήσων τῆς Ὑπηρεσίας καὶ οἱ ὁποιοὶ κατὰ τὴν ἀμερόληπτον κρίσιν τῆς Διοικήσεως θὰ ἀποτελοῦνται μόνον ἐξ ἐκείνων οἵτινες, λόγω ζωταφανοῦς λοιπώσεως ἢ ὑπηρεσιολογῆς ἀνεπιτέλειας, ἐνδεικνυταὶ νὰ διεοικονομηθῶσιν πρὸς τοῦτο ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς συνταξιοδοτήσιν χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἡλικίας.

1) Οἱ, κατὰ τὴν ἀμερόληπτον κρίσιν τῆς Τραπεζῆς, μὴ ἀπαισιῆτοι ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ, καὶ οἵτινες θὰ ἐκδηλώσων τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποχωρήσεως πλην ὅμως δένεχον τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς συνταξιοδοτήσιν χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἡλικίας καὶ οἱ ὁποιοὶ θὰ πρέπη νὰ ἀποχωρήσων, ἐφ' ὅσον ἔχουσι οἱ

μὲν ἄρρενες 30ετῆ, οἱ δὲ θήλεις 15ετῆ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν.

5) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων κατηγοριῶν εἶναι καὶ ἡ κατηγορία τῶν προσληφθέντων ἐπὶ κατοχῆς, τῶν ὁποίων ἡ θέσις, ἐνῶ θὰ πρέπη νὰ ἐξετασθῆ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, δὲν πρόκειται νὰ ἀπασχολῆσθῃ ἡμᾶς ἐνταῦθα ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὅσοι σκανδαλωδῶς προσελήφθησαν ἀπεμακρύνθησαν ἤδη τῆς Τραπεζῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὅσοι ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν παραμένουν θὰ κριθῶσιν ὁπωσδήποτε ἀπὸ ἀπόψεως προσόντων καὶ βαθμοῦ προσλήψεως καὶ ταυτοχρόνως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τρόπου καὶ μέσων προσλήψεως τῶν, οὕτως ὥστε ἡ Τραπέζα νὰ μὴ συμπεριλαμβανῆ εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰμῆ ὑπαλλήλους ἀποδοτικούς ἀλλὰ καὶ μὴ προκαλοῦντας τὸ κοινὸν ἀίσθημα.

Μία ἄλλη ἐπίσης κατηγορία, ἡ ὁποία ἐνῶ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσηιν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀποσυμφορήσεως, συσχετίζεται ὁμως μὲ τὸ ζήτημα τῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀποχωρούντων εἶναι ἡ συμπαθεσιὰ τῆς κατηγορίας τῶν ἀποφανισθειῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων, τῶν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐκτελεσθέντων καὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεινῆς κατοχῆς θανόντων Συναδέλφων.

Δὲν πρόκειται νὰ συμπεριλάβωμεν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν τοὺς λόγῳ μακρᾶς καὶ βαρείας νόσου ἀπουσιάσαντας Συναδέλφους, τῶν ὁποίων ἡ ἐν τῇ Τραπεζῇ θέσις θὰ πρέπη νὰ ἐξετασθῆ μὲ πᾶσαν εὐμένειαν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, λαμβανομένων ὅπ' ὅσιν τῶν δυσμενεστάτων συνθηκῶν τῆς τετραετοῦς περιόδου κπὶ τῆς δυνατότητος τῆς ἀναλήψεως ἢ μὴ ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσίας, βάσει γνωματεῦσεως διακεκριμένων ἰατρῶν.

Ἔκτασις ἀποσυμφορήσεως

Τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποσυμφορήσεως ὡς πρὸς τὰς ὑπ' ἀριθ. 2, 3 καὶ 4 κατηγορίας (διότι περὶ αὐτῶν κυρίως θὰ πρέπη νὰ ἀσχοληθῶμεν) θὰ καθορίσῃ: α) ὁ μέλλων ὄργανισμὸς τοῦ Προσωπικοῦ ὅστις, βάσει τῶν διδασμάτων τῆς πείρας, θὰ καθορίσῃ τὸ ὄριον ἡλικίας καὶ τὸ ἀνώτατον χρονικὸν ὄριον ὑπηρεσίας πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Τραπεζῆς καὶ πρὸς τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τοῦ ἐργαζομένου.

β) ἡ δυνατότης τῆς δημιουργίας καὶ μεταδόσεως νέας ὑπηρεσιακῆς ἀνατροφῆς εἰς τὸ

ὑπάρχον σήμερον Προσωπικόν, ὥστε νὰ ἀνέλθῃ καθολικῶς ἡ στάθμη τῆς ἐπιδόσεως, ἀποδόσεως καὶ πειθαρχίας του διὰ μέτρων μεγαλύτερας ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ διεγέρσεως τοῦ ζήλου του.

γ) ἡ προοπτικὴ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν μελλοντικῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπροσκόπτου ἀναστελεχώσεως τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἀνασύνταξιν αὐτοῦ.

Καὶ ὁ μὲν περιορισμὸς τῶν ὀρίων ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας ἐνδείκνυται καὶ ὑπαγορεύεται ἐκ λόγων ὑπηρεσιακῆς πείρας καὶ ἐκ τοῦ συμφέροντος τῆς Τραπεζῆς ἵνα μὴ δημιουργηται συμφόρησις εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς καὶ ἵνα χρησιμοποιηται ἐγκαίρως τὸ νεώτερον Προσωπικόν ὥστε νὰ μὴ παρακωλύεται ἡ πρόοδος. Ἄλλὰ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ὑπαλλήλου εἶναι, ἀφοῦ ἐργασθῆ ἐντατικῶς καὶ εὐσυνειδήτως ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀρκετὰ μακρόν, ὡς εἶναι φέρ' εἰπεῖν τὰ 35 ἔτη ὑπηρεσίας, νὰ ἀπέλθῃ ἵνα γνωρίσῃ καὶ ἀπολαύσῃ ἐλευθεροῦ καὶ μὲ τὴν ἀρκετὴν πείραν του τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ ἔχει τὰς πολλαπλὰς ἄλλας ἀξιώσεις, ἀναζητήσεις καὶ ἐπιδιώξεις τῆς καὶ ἵνα μὴ ὁ ὑπάλληλος ἀπερχόμενος τῆς Τραπεζῆς ἀσχοληται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μὲ τοὺς πολλοὺς ἰατροῦς του.

Ὁ τοιοῦτος περιορισμὸς τῶν ὀρίων ἡλικίας καὶ ὑπηρεσίας θὰ παράσῃ *ικανοποιητικὴν ἀνακούφισιν* καὶ ἀρκετὴν εὐχέρειαν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναστελεχώσεως τοῦ Προσωπικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐθελουσίαν ἔξοδον τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 Κατηγοριῶν ὑπαλλήλων αὕτη θὰ περιορισθῆ εἰς τὸ δυνατόν ἐλάχιστον λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης πολλῆς δυνατότητος καθολικῆς ἀνόδου τῆς στάθμης τῆς ἀποδόσεως καὶ νέας ὑπηρεσιακῆς ἀνατροφῆς, ἡ δὲ Τραπέζα δὲν θὰ πρέπη νὰ ἀποξενωθῆ Προσωπικοῦ ὅπερ, συγκεντρῶνον τὰ προσόντα τῆς ἐργατικότητος, τῆς ἐντιμότητος καὶ τῆς πείρας, θὰ δύναται νὰ κατέχῃ ἐπαξίως τὴν θέσιν του εἰς ἐργασίας *ἀπλὰς καὶ συνήθεις*, αἵτινες λόγῳ τῆς φύσεως τῶν ἀπασχολοῦν ὁπωσδήποτε Προσωπικὸν ἱκανὸν πρὸς ἐργασίαν, πεπεραμένον καὶ ἐμπιστοσύνης.

Τὴν ἐθελουσίαν καὶ ὑποχρεωτικὴν ἔξοδον θὰ πρέπει νὰ περιορίσῃ ἐπίσης ἡ προοπτικὴ περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Πράγματι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὁ μεγαλύτερος τοῦ τόπου οἰκονομικὸς Ὄργανισμὸς πολὺ συντόμως θὰ ἐπανέυρη τὸν μεγάλον προορισμὸν τῆς καὶ θὰ κληθῆ ἀπαραιτήτως καὶ ὀπωσδήποτε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς εὐρύτατα πρὸς ἀνεγερσιν τῶν τόσων καὶ τόσων ἐρειπίων αἵτινα μᾶς ἐκληροδότησεν ὁ τελευταῖος πόλεμος καὶ ἡ τετραετὴς κατοχὴ, τὴν ὁποίαν ἡ πτωχὴ Ἑλλάς ἐπλήρωσεν ὅσον οὐδὲν ἄλλο Κράτος τοῦ κόσμου.

Ἡ μεταπολεμικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς θὰ τῆς δημιουργήσῃ ἐργασίας πολλὰς ὥστε ὄχι μόνον τὸ ὑπάρχον Προσωπικὸν νὰ χρησιμοποιηθῆ σχεδὸν ὅλον, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ ἐπαρκέσῃ τοῦτο ἂν ἐγκαίρως, συνεχῶς καὶ συστηματικῶς δὲν ληφθῶσι μέτρα *ορθολογιστικωτέρως ὁργανώσεως τῆς διὰ τῆς εὐρυτέρας ἀπλοποιήσεως τοῦ ὅλου λογιστικοῦ καὶ διοικητικοῦ τῆς οὐσήμετου ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ψευδοθησεως νέων κανόνων πειθαρχίας καὶ ἐπιδόσεως, οὐχὶ καταθλιπτικῶν ἀλλὰ κεντριζόντων τὸν ζῆλον καὶ ἐγγυμένων μίαν ζωὴν εὐημερίας, ἀνέσεως καὶ χαρᾶς εἰς τοὺς ἐργαζομένους.*

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω δὲν τίθεται ὅσον ζήτημα ἀποσυμφορήσεως ὅσον κυρίως ζήτημα τρόπου ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Τραπεζῆς, ἡ δὲ ἀνασύνταξις τοῦ Προσωπικοῦ προϋποθέτει ἀναμφιβόλως ἀποσυμφόρησιν, ἰδίᾳ εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς.

Κατοχύρωσις

τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν

Τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς κατοχυρώσεως τῶν καθ' ὁλονδήποτε τρόπον μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς Τραπεζῆς Συναδέλφων τῶν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1—4 Κατηγοριῶν ὡς καὶ τῆς κατηγορίας τῶν ἀποφανισθεισῶν οἰκογενειῶν ἐμφανίζει τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

1) Τὴν οἰκονομικὴν κατοχύρωσιν των κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσταθοῦς νομισματικῆς καὶ κοινωνικοοικονομικῆς σημερινῆς καταστάσεως.

2) Τοὺς ὄρους τῆς συνταξιοδοτήσεώς των μετὰ τὴν νομισματικὴν, κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν σταθερότητα τῆς Χώρας.

3) Τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλαείας ἀποζημίωσιν των.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα θὰ ἦτο ἄδικον καὶ ἀπάνθρωπον ὑπὸ τὰς παρούσας δεινὰς περιστάσεις καὶ μέχρις ἀποσαφηνίσεως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν καὶ δι' ἓν χρονικὸν διάστημα μετὰ ταῦτα νὰ ὑποστῶσιν αἱ ἀνωτέρω κατηγορίαι τῶν ἀποχωρούντων καὶ δὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀνυπεράσπιστος κατηγορία, μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν των ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συναδέλφων ἕτων, ὁ δὲ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων κατὰ ἀπαράβατον θεμελιώδη ἀρχὴν του δὲν εἶναι δυνατόν νὰ υἱοθετήσῃ τὴν ἀρχὴν «ὁ θάνατός σου ζωὴ μου» εἰς βάρος τῶν μελλόντων νὰ ἀποχωρήσουν μὲ τὸν ἀσυγχώρητον καὶ μὴ ἀξίολογον ὑπολογισμὸν τῆς καλλιτέρας διαβιώσεως ἐκείνων οἵτινες θὰ παραμείνουν εἰς τὴν Τράπεζαν.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἡευστῆς καὶ ἀνωμάλου οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ δι' ἓν χρονικὸν διάστημα μετέπειτα καὶ τὸ ὅποιον θὰ ἠδύνατο νὰ καθορισθῆ δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως μία τετραετία ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποχωρήσεως θὰ περιορισθῶσιν οἱ μὲν συμπληρώσαντες ἤδη τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των εἰς ἀπολαυὰς ἴσας πρὸς τὴν σύνταξιν ἣν θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἀπεχώρουν τῆς ὑπερεσίας κανονικῶς (ἦτοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος ὁργανισμοῦ καθοριζομένου ὁρίου ἡλικίας) οἱ δὲ μὴ συμπληρώσαντες ἤδη τὸ 55 ἔτος ἡλικίας μὲ ἀπολαυὰς ἴσας πρὸς τὴν σύνταξιν των ἣν δικαιούνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποχωρήσεως πλέον μιᾶς ἐπιχορηγήσεως προσωπικῆς καὶ ἰσοβίας ἐξ 20 ἕως 50 ἐπι τοῖς ἑκατὸν τῆς συντάξεώς των, τοῦ ποσοστοῦ τοῦτου καθοριζομένου κατὰ λόγον ἀντιστρόφως ἀνάλογον πρὸς τὰ συντάξιμα ἔτη ὑπηρεσίας καὶ μὲ ἀνώτατον ὄριον ἀπολαυῶν μὴ ὑπερβαῖνον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἣν θὰ ἐλάμβανον ἐὰν ἐξήρχοντο ἐν καιρῷ κανονικῶς.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα θὰ εἶδει νὰ ληφθῆ—ἐὰν δὲν ἔχη ληφθῆ ἤδη—διὰ τὰς ἀπορραπισθείσας οἰκογενείας ἐκείνας, ὧν οἱ θανόντες προστάται ἔχον ὀλίγα ἔτη ὑπηρεσίας ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ τῶν ὁποίων συνεπὲς ἡ σύνταξις θὰ εἶναι ἀνεπαρκῆς καὶ οἵτινες πάντως θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης καὶ τῶν ἐπομένων παραγράφων ὡς ἐὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου.

Οίκοθεν νοείται ότι ή σύνταξις θά καθορισθῆ κατά την ἡμέραν τῆς συνταξιοδοτήσεώς των (ἐν προκειμένῳ μετά τὴν πάροδον τῆς τετραετίας) βάσει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συναδέλων των, τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν ὃν θά ἔχουν οἱ ἀποχωρήσοντες κατά τὴν ἡμέραν τῆς ἐξόδου των καὶ θά προσαρμάζεται ἐκάστοτε τόσον ἡ σύνταξις, ὅσον καὶ ἡ ἐπιχορήγησις κατὰ χρόνον καὶ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τοὺς μισθοὺς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ εἶτε ὅτε, εἶτε κατά, ὡς θά πρέπη νὰ γίνεται τοῦτο καὶ διὰ τοὺς ἡδὴ παλαιούς καὶ νέους Συνταξιούχους, ἀνεξαοτήτως τοῦ σοβαροῦ ζητήματος τῆς διὰ προσθέτου ἐπιχορηγήσεως βελτιώσεως τῶν γλίσχωρων ἀπολαυτῶν ἐνίων ἐκ τῶν ἡδὴ Συνταξιούχων μὲ βάσει πάντοτε τὰ ἔτη ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐπίδοσιν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐνδείκνυται κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀπολαυτῶν τῶν δι' ἐθελουσίας ἐξόδου ἐξερχομένων νὰ γίνῃ μία ποιοτικὴ διαβάθμισις τούτων καὶ βάσει τῆς διαβαθμίσεως ταύτης νὰ παρασχεθῆ μία ἐνίσχυσις εἰς τοὺς κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν των σταδιοδρομίαν ἐπιδείξαντας ἀφοσίωσιν, φιλοτονίῳν καὶ προσεγκρόντας ὑπηρεσίας, ἀνεξαοτήτως ἐὰν σήμερον ἔχωσι καταστῆ μὴ ἀπαραίτητοι εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ἐξηγουόμεθα διὰ τοῦ κάτωθι παραδείγματος.

Συνάδελφος ὑπηρετήσας λίαν ἐθουσιεπιδήτως τὴν Τράπεζαν ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν καὶ ἡδὴ χαμφθεὶς ἐξ οἰουδήποτε λόγου ζητεῖ νὰ ἀποχωρήσῃ καὶ θά ἀποχωρήσῃ. Ὑπάρχει καὶ ἕτερος ὁμηλικὴ καὶ σύγχρονος τοῦ πρώτου ἐν τῇ Τραπεζῇ ὑπάλληλος, ὅστις κατέχει τὸν αὐτὸν ἢ σχεδὸν τὸν αὐτὸν βαθμὸν μὲ τὸν πρῶτον καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἐπέδειξεν ἢ μάλλον πρόφρον ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπέδειξεν ἀνάλογον μὲ τὸν πρῶτον ἐνδιαφέρον ἢ ἀνάλογα ἄλλα προσόντα ἐν τῇ ὑπηρεσιακῇ του ζωῇ. Ἐρωτῶμεν εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθὸν οἱ δύο ὡς ἂν ἀπερχόμενοι νὰ τύχωσι τῶν αὐτῶν ἢ σχεδὸν τῶν αὐτῶν ἀποδοχῶν καὶ δὲν θίγει τὸ γεγονός τοῦτο καὶ εὐλόγως τὴν περὶ δικαιοσύνης κοινὴν συνείδησιν καὶ δὲν ἔχει δυαμενῆ ἀντίκτυπον γενικώτερον εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συναδέλων; Δὲν προξενεῖ τὸ γεγονός τοῦτο πικρίαν εἰς τὸν πρῶτον;

Διὰ τῆς διαβαθμίσεως χωρὶς νὰ ἀδικηθῆ ποσῶς ὁ δεύτερος, θά ἰκανοποιηθῆ ὁ πρῶτος

ὅστις μὲ τὴν ἐξοδὸν του στερεῖται καὶ τοῦ ἐπιδόματος θέσεως, τὸ ὅποιον δὲν εἶχεν ὁ δευτερός καθ' ὃ ἀδιάφορος ἢ ἀνεπαρκής.

Ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀυτοσφαλείας, θά πρέπη αὕτη νὰ βασίζεται ἐπὶ μίᾳ πραγματικότητος, τὴν ὅποιαν δὲν δυνάμεθα, οὔτε ἡ Τράπεζα—ὡς ἐν ἴδιον μὲ ἱστορίαν καὶ μὲ μέλλον—οὔτε τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων—ὡς Συνάδελφοι—νὰ παρίδωμεν καὶ ἡ πραγματικότης αὕτη εἶναι ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἐνευθεν μέχρι τοῦ πολέμου ὑπέστη μίαν ἀδιάκοπον ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν παραμέλησιν, ἀπὸ τοῦ πολέμου δὲ καὶ ἐνευθεν μέχρι σήμερον ἐδοκίμασε μίαν ἀνιστόρητον δυστυχίαν, αἱ ὁποῖαι, ὅσον καὶ ἂν διὰ τῶν ἐνεσεων τῆς ἐντάξεως κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἀμβλυθῶσι, παραμένουσιν ὡς ἡ μεγαλύτερα κακοτυχία τῆς γενεᾶς αὐτῆς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

Τὴν κακοτυχίαν αὕτη καμμία λογικὴ καὶ κανεὶς ἀνθρώπινος νόμος δὲν μπορεῖ νὰ ὀρίσῃ ὅτι θά πρέπη νὰ τὴν πληρώσουν ἐξακολουθητικῶς μέχρι θανάτου οἱ, εἶτε λόγῳ ὀρίου ἡλικίας, εἶτε λόγῳ ὀρίου ὑπηρεσίας, εἶτε ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, μέλλοντες ν' ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς Τραπεζῆς ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν συνεπειᾶ τοῦ πολέμου φρονεθῆντων κλπ.

Κατὰ συνέπειαν πάντες οἱ τιθέμενοι ὑπὸ σύνταξιν θά πρέπη νὰ ἰκανοποιηθοῦν τόσον ὡς πρὸς τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς των ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀυτοσφαλείας δι' ἀνάλογον ἐπιβαρύνσεως τῆς Τραπεζῆς—ἀποζημίωσιν κατὰ τῷ ὅποιον μὴ προκαλοῦνται τὴν ἀδικίαν καὶ τὸν οἶκτον, ἀλλὰ παρέχοντα διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως μιᾶς καλῆς ζωῆς τούτων ἐνθάσσουσιν εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Συναδέλους των διὰ τῆς δημιουργίας εἰς τοὺς τελευταίους τούτους τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἡ ἴδια καλὴ τύχη καὶ ἡ στοργὴ τοῦ ἰδρύματος θά τοὺς ἀναμένῃ μετὰ τὴν ἐξοδὸν των, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλει καὶ τὴν Τράπεζαν ἀνυπολόγιστως. Ὅ,τι ἔγινε κατὰ τὴν ἐθελουσίαν ἐξοδον τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους 1940 μὲ τὰς γυναῖκας Συναδέλους καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δουλείας μὲ τοὺς Συνταξιούχους μᾶς δὲν εἶναι παραδεκτὸν πλέον. Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ παρέχεται εἰς μίαν Συναδέλφον μὲ 25ετῆ εὐδόκιον ὑπηρεσίαν σύνταξις καὶ

επίδομα 2.500 προπολεμικῶν δραχμῶν μηνιαίως ἕνα ἕξ αὐτῆς πληρωθῆναι ἐνοίκιον, συντηρηθῆναι εἰς τὴν ζωὴν, θεωραεὺν τοὺς ἄρθροισμούς της, ἐνδύεται καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν δίκαιαν, τὴν ὁποίαν τῆς ὑπαγορεύει ὁ ἰατρὸς συνεπιθεὶς τοῦ σαραβαλισμένου σαρχίου της. Οὕτω ἦτο ἐπιτετραμμένον πρῶν βασιλεῖς Συνάδελφοί μας, οἵτινες ὑπηρετήσαν τὸ Ἔθνος με εὐσυνειδήσιαν καὶ ἀφοσίωσιν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν νὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἀναζητήσουν ἐργασίαν εἰς μισροεπιχειρήσεις διὰ τὴν ἐξοικονομήσιν τοῦ ἐπισιτισμοῦ των κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς διότι τοὺς ἐγκατελείψαμεν παντελῶς εἰς τὴν δυστυχίαν των καὶ τὴν ἀνήκουστον πείναν των.

Ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ στοιχειώδης εὐημερία δημιουργεῖ περισσοτέραν εὐημερίαν καὶ κοινωνικὴν πειθαρχίαν, ἐνῶ ἡ ἀδικία καὶ ἡ δυστυχία ἀπεργάζεται συμφορὰς καὶ καταστροφάς.

Ἡ αἰσιοδοξία πρέπει νὰ μᾶς κατευθύνει εἰς ὅλας μας τὰς ἐνεργείας καὶ ἡ ἀπόλυτος πεποίθησις ὅτι τὸ μέλλον τῆς Χώρας θὰ εἶναι λαμπρόν.

Ἡ Ἑλλάς δὲν ὑπῆρξεν εὐτυχῶς μεταξὺ τῶν ἠττημένων Κρατῶν ἀλλ' ἀντιθέτως μεταξὺ τῶν νικητῶν. Ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν Ἑθνικὴν συμφορὰν τοῦ ἔτους 1922 ἐκ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς δὲν ἀπέθανεν ἀλλὰ συντόμως καὶ παρὰ τὰ βαρῦτάτα χρέη τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφθγῶν ἀνέθροσε καὶ ἀνέπτυξε δραστηριότητα καὶ ἐσημείωσε καταπληκτικὰς προόδους παρὰ τὰς ἔξοτε ἀλλεπαλλήλους πολιτικὰς ἀνωμαλίας.

Διατὶ ἡ σημερινὴ Ἑλλάς δὲν θὰ γνωρίσῃ συντομώτατα ἡμέρας ἀκρίης καὶ προόδου καὶ διατὶ δὲν θὰ ἐξεύρη τοὺς οικονομικοὺς συνδασμούς ὥστε τὰ δεινὰ τῆς παρουσίας γενεᾶς νὰ τὰ μεταφέρῃ κατὰ ἕν ποσοστὸν καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας — μίαν ἢ καὶ δύο — ἐπομένας — γενεὰς καὶ διατὶ δὲν θὰ εἰσπράξῃ τὰς δικαίας ἀποζημιώσεις εἰς τὸ ἀκέραιον ἀπὸ τοὺς καταστρέψαντας τὴν Χώραν τρεῖς κατακτητὰς;

Ἰδοὺ ζητήματα ἅτινα συντόμως πρέπει νὰ μελετηθῶσιν ὥστε ἡ γενεὰ μας καὶ δι' ἡ τῶν ἀποζώντων ἐκ μόνης τῆς ἐργασίας των νὰ μὴ βασίσῃ εἰς τοὺς ἀνισχύρους καταστάνας ἴσους της τὸ βάρος τῶν ἀνιστορήτων γεγονότων ἅτινα ἐπέπρωτο ἀπὸ τεσσάρων δεκαετηρίδων νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ ὑποστῇ ἀλλεπαλλήλως καὶ ἀδικαιολογητῶς αὐτὴ καὶ μόνον αὐτὴ καὶ ἰδοὺ διατὶ τὸ ζήτημα ἀποσυμφορήσεως θὰ πρέπει νὰ μελετηθῇ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ μετὰ πολλὴν προσοχήν

Ἀθῆναι, 10 Σεπτεμβρίου 1945

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου

Σ Χ Ο Λ Ι Α

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΕΝ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗ

Ἡ οικονομικὴ ἐξαθλίωσις καὶ ἡ ἐξουθένωσις τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι πλήρης καὶ ἡ ὑπομονὴ του ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Δάνειον πρὸς μερικτῆν ἀντιμετώπισιν τῶν δημιουργηθέντων χρεῶν δὲν δίδεται. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν μισθῶν ἀντιτίθεται εἰς τὰ κυβερνητικὰ προγράμματα. Μέτρα συγκεντρώσεως εἰδῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς τόπους παραγωγῆς καὶ διανομῆς τούτων εἰς τὸ Προσωπικὸν με προσετιὰς τιμὰς δὲν εἶδομεν. Διανομαὶ μεγαλυτέρων ποσοτήτων εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἐκ μέρους τῆς Ἑπγρᾶ δὲν ἔγιναν διότι οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται. Τὰ ῥαπτικά θὰ δοθῶν μόνον διαν θὰ περάσῃ ὁ χειμῶνας καὶ οἱ ὑπάλληλοι θὰ συρθῶν δίκην ἀγέλης εἰς ὄρισμένον ῥάπτιν. Τὰ πρωτοβόρξια ἀρχίσανε καὶ οἱ περισσότεροι ὑπάλληλοι εἶναι μετὰ τὰ λινὰ παπούτσια των. Τὰ ἐπανωφόρξια, ὅσα ὑπάρχουν, εἶναι εἰς κακὰ χάλια. Τὸ ἐστιατόριον τῆς Λέσχης κινδυνεύει νὰ κλείσῃ καὶ ἡ Τράπεζα ἀρνεῖται νὰ ἐπιχορηγήσῃ. Διὰ τὰς προαγωγὰς δὲν ὑπάρχουν αἱ οικονομικαὶ δυνατώτητες. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν δὲν εἶναι δουλειὰ τῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐνδιαφέρωνται.

Πᾶν ζήτημα τοῦ Προσωπικοῦ ἔχον σχέσιν μετὰ ἐπιβαρύνειν τῆς Τραπεζῆς ἀναβάλλεται. Τὴν διαφορὰν ἐνοίκιου τῶν μετατιθεμένων θὰ τὴν καταβάλλῃ ἡ Τράπεζα διαν συγκεντρώσῃ ὄρισμένα στοιχεῖα, δηλαδὴ μετὰ πάροδον ἑξαμήνου. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπμμάτων τῆς Βορείου Ἑλλάδος χεῖμαζονται κυριολεκτικῶς. Ἐθελουσία ἐξόδου παρασκευάζεται καὶ ὁ Σύλλογος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν οὔτε κἂν συμβουλευτικῶς. Τὸ ἀπολυταρχικὸν πνεῦμα ἀνεβίωσεν εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὁ κ. Διοικητῆς τῆς θεωρεῖ τὸ Προσωπικὸν

ὡς κατώτερον ἀνθρώπινον ὕλικόν.

Ἐπὶ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις τὸ Προσωπικὸν πρέπει νὰ εὐρίσκειται ἐν ἐπιφύλακῃ πανέτοιμον νὰ σπάσῃ τὰ δεσμὰ τῆς δυστυχίας του καὶ νὰ σώσῃ τὴν Τράπεζαν ἀπὸ τὴν μεγάλην συμφορὰν ἢ ὁποία τὴν ἀνέμενεν εἰς τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ βήματά της.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς

Ἦτο πολὺ φυσικὸν μεταξὺ τῶν θεμάτων τὰ ὁποία ἡ νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἔθιξε κατὰ τὴν πρώτην παρουσίαν της εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς νὰ εἶχε τὴν πρώτην θέσιν τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως τῶν εργασιῶν τοῦ Ἰδρύματος. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον διότι ἐκ τῆς προόδου τῶν εργασιῶν του ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ (μισθοδοσία, προαγωγή, ἐξασφάλισις ἐργασίας καὶ τόσα ἄλλα, ὧν ἡ ἐπίλυσις ἔχει ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν εργασιῶν τῆς Τραπεζῆς) ἀλλὰ καὶ διότι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῆς γενικῆς ἀπραξίας εἰς ἣν ἔχουν καταδικασθῆ ὅλα σχεδὸν τὰ Τραπεζικὰ ἰδρύματα, πλην ἐλαχίστων, τὸ Σῶμα τῶν Ὑπαλλήλων θὰ ἦτο ξένον πρὸς τὰς παραδόσεις του ἐὰν δὲν μετέφερε πρὸς τὴν Διοίκησιν του διὰ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων αὐτοῦ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν πόθον του νὰ ἐπανίδῃ τὸ Ἰδρυμα ἐπανερχόμενον ταχέως εἰς τὸν προορισμὸν του. Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν εργασιῶν.

Πολιτικολογία καὶ ἀσυδοσία

Ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς ἐδήλωσεν εἰς τὴν νέαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου, ἐπὶ σχετικοῦ αἰτήματός της, ὅτι θὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως πάντα ὅστις τυχὸν ἀσχολεῖται ἐν τῇ Τραπεζῇ μὲ τὴν πολιτικολογίαν καὶ μὲ ζητήματα ξενὰ πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν του, ὡς καὶ πάντα ὅστις δὲν ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ἐργασίᾳ του ἢ ἀπουσιάζει ἀδικαιολογητῶς ἐκ τοῦ Γραφείου του κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ ὅτι ἤδη ἐτιμώρησεν αὐστῆρως ὡς ὑπάλληλον Ὑποκαταστήματος διὰ παρόμοιον παράπτωμα.

Θὰ νηύθευθα ἵνα ἡ Διοίκησις ἐλάμβανε τὰ μέτρα ἅτινα δὲν θὰ τὴν ἔφερον εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἐπιβάλλῃ κυρώσεις ἔστω καὶ εἰς τοὺς ἐλαχίστους ἐκείνους οἵτινες δίδουν καὶ σήμερον ἀκόμη διὰ τῆς ἀσυδοσίας των τὸ κακὸν παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους Συναδέλφους

των καὶ τοιαῦτα μέτρα ὑπάρχουν καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τὰ εἰσηγήθη.

Μὴ κίνει τὰ κακῶς κείμενα

Ἡ νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου μεταξὺ τῶν εἰσηγήσεών της πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς περιέλαβε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς τακτικῆς, τῆς προνομιακῆς καὶ μόνιμου παρ' ὀρισμέναις Ἐταιρίαις τοποθετήσεως τῶν αὐτῶν πάντοτε Συναδέλφων καὶ δι' εἰς περισσώτερας τῆς μιᾶς. Περιέλαβε ἐπίσης καὶ τὸ ζήτημα τῶν εἰσπρατομένων προμηθειῶν ἐκ τῆς πρακτορεύσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν ὑπὸ ὀρισμένων μόνον στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς.

Εἰς ἀμφοτέρα τὰ ὡς ἄνω ζητήματα ἄτινα ἀπασχολοῦν καὶ ἐνοχλοῦν τὸ Προσωπικὸν ἀπὸ μακροῦ, νομίζομεν ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ δοθῆ ἡ δέουσα καὶ ἱκανοποιούσα τοὺς ἐργαζομένους ριζικὴ λύσις καὶ ἂς λείψουν αἱ ἀντιδράσεις, ἵνα μὴ διαταραχθῆ τὸ ἄρκετὰ ὑψηλὸν ἐπίπεδον ζωῆς τῶν ὀλίγων προνομιοῦχων εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν Συναδέλφων των διέρχεται ζωὴν πείνης καὶ στερήσεων. Ἐὰν ἡ Διοίκησις δὲν ἔλυσεν εἰσέτι τὰ ὡς ἄνω δύο ζητήματα, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἴδιοι ἐνδιαφερόμενοι θὰ δώσωσι τὴν λύσιν διὰ τῆς παρατιθήσεως των ἀπὸ τὰς Ἐταιρίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἄρκετὰ εἰσέπραξαν καὶ διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν προμηθειῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα μὲ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀρνήσεως των νὰ καρποῦνται πλέον ταύτας δεδομένου μάλιστα ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν ὀλίγων ὡς ἄνω προνομιοῦχων ἔχει δημιουργηθῆ εἰς τὴν κοινωνίαν ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πλέον εἰς πελαγὴ εὐτυχίας, εἰς δὲ τὰ Ὑποκαταστήματα ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος τούτου πνεύματος τῆς εὐνοιοκρατίας μαραίνεται ὁ ζῆλος τῶν φιλοτίμων Συναδέλφων, ἀναπτύσσονται μίσση εἰς τὴν Τραπεζικὴν οἰκονομίαν καὶ ἐξωθοῦνται ἄλλοι—οἱ περισσώτερον ἐλαστικοὶ—πρὸς τὴν τόσον ἐπιτυχή εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐν λόγω ἀναντικαταστάτων προνομιοῦχων ὁδὸν τῶν παρασκηνίων καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν συμβάσεων.

Τὴν ἀρχὴν «μὴ κίνει τὰ κακῶς κείμενα» θὰ πρέπῃ ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς νὰ μὴ τὴν ἔχει εἰς πολλὴν ὑπόληψιν. Ἴδωμεν.

Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῆς Τραπεζῆς

Κατὰ τὸ παρελθόν, ὅτε καὶ οἱ μισθοὶ ἦσαν κάπως ἀξιόλογοι καὶ ἡ ζωὴ ὑποφερτὴ, ἐν τούτοις ἡ Τράπεζα ἐπεχορήγει τὸν Σύλλογον διὰ τὰς Σχολὰς ξένων

Ο.ΤΙ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΝΑ ΜΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΗ Η ΖΩΗ

Ἐπιστεῦσαμεν καὶ ἡμεῖς μαζί με τὰς ἄλλας τάξεις τῶν μισθωτῶν καὶ ἠλπίσσαμεν ὅτι τὰ μέτρα πού εἶχον ἐξαγγελθῆ ἀπὸ τὸν παραιτηθέντα ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔκαρποφόρουν, ὥστε βελτιουμένης τῆς δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας νὰ δυνηθῶμεν, ἐπιζητήσαντες ὕστερα ἀπὸ τὰ δεινὰ μῆς τετραετίας, νὰ καλλιτερεύσωμεν τοὺς ὄρους διαβιώσεώς μας.

Δὲν εἶναι ἔργον μας νὰ κρίνωμεν εἰς ποῖα αἷτια ὀφείλεται ἡ ἀποτυχία τοῦ προγράμματος τοῦ παραιτηθέντος κ. Ἀντιπροέδρου. Ὑμεῖς ἐκεῖνο πού διαπιστώνομεν εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου, ὅτε καθάρσθη τὸ μισθολογικόν μας, τὸ κόστος τῆς ζωῆς ἀνῆλθεν καὶ πέραν τοῦ τριπλασίου, ὅτι μέχρι πρό τινων ἡμερῶν ἀκόμη ἡ ἀγορὰ μᾶς ἐνεθύμιζεν ἐποχὴν 1941, ὅτι οἱ μισθωτοὶ εὐρισκόμεθα εἰς πραγματικὴν ἀπόγνωσιν καὶ ὅτι ἡ ὅλη κατάστασις καθιστᾷ προβληματικὴν αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τῶν οἰκογενειῶν μας, πού ὑποσιτίζονται, καὶ γυμνητεύουν.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Ποῦ βαδίζομεν:

Δεκάμηνον ἔχει παρέλθει ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος μας καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἐλευθερίας μας δὲν κάμνομεν ἄλλο παρὰ τὸν περιφέρωμεν δίσκον ἐπαίτεας εἰς κάθε ἀρμόδιον

νὰ τονίζωμεν τὰς ἀνάγκας μας, νὰ διεκτραγωδοῦμεν τὴν ἐξαθλίωσίν μας καὶ νὰ ζητοῦμεν εἰς ἀναγνώρισιν τῶν τόσων ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους θυσιῶν, πού ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων προσέφερε, νὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς παράπλευρα καὶ ὄχι στὴν ἴδια γραμμὴ με τοὺς Μεγαλοκαρχαρίας, τοὺς κερδοσκόπους καὶ τοὺς ἀξιοτίμους Μαυραγορίτας, πού ὅταν ἡμεῖς ἐδίναμε τὰ πάντα διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτοὶ ἐφρόντιζαν νὰ μᾶς ἀπομυζοῦν καὶ τὸ λίγο αἷμα πού τίμιο κυλοῦσε στὶς φλέβες μας.

Εὐρίσκαμε παντοῦ «κατανόησιν». Καὶ τὴν ἴδια «κατανόησιν», τὶς ἴδιες συμπονετικὰς ἀπαντήσεις ἔχομε καὶ σήμερα ἀπὸ τοὺς κ. κ. ἀρμοδίους. «Τὰ ξέρουμε» — μᾶς λέγουν, με ὄφρος τεθλιμμένου συγγενοῦς — ὑποφέρετε, ἡ κατάστασις ὅμως... ὁ πληθωρισμός, ὡκεφθῆτε... ἡ Inflation...

Κάμετε ὑπομονήν», λέγει καὶ ὁ σημερινὸς Ὑπουργὸς τοῦ Ἐφοδισμοῦ, πού σάν προερχόμενος ἀπὸ τοὺς κόλπους μας, θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τὴν κατάστασίν μας, — σὲ λίγες μέρες θὰ φέρομε τροφίμα ἀφθονα, αἱ τιμαὶ θὰ πέσουν, ἔχετε ὑπομονήν' ἂν σὰς δώσουμε λεπτὰ στὰ χέρια τὸ πρόγραμμά μας ἀνατρέπεται. Ὑπομονή...»

Ἄλλὰ, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Ἀρμό-

γλωσσῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας με Δρχ. 350.000 ἐτησίως ὡς καὶ τὸ ἐστιατόριον τῆς Λέσχης με Δρχ. 100.000. Σήμερον πού οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ εἶναι ἐπαρκεῖς μόνον γιὰ τὰ ἐξοδα διατροφῆς ἐλαχίστων ἡμερῶν καὶ ἡ ζωὴ ἀφόρητος ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ τὴν εὐχέριαν — ἔπειτα ἀπὸ διακοπὴν τῶν μαθημάτων ξένων γλωσσῶν ἐπὶ τόσα ἔτη — τῆς ἐπιμελητοῦργίας τῶν Σχολῶν καὶ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸ μετὰ τόσων δυσχερειῶν λειτουργοῦν ἐστιατόριον ὑπὲρ τῶν ἐργένηδων Συναδέλφων δι' ἀναλόγων ἐπιχορηγήσεων καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι μᾶλλον δὲν εὐρομεν σύμφωνον τὴν Διοίκησιν.

Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας

• Πολλοὶ Συναδελφοὶ παραπονοῦνται καὶ δικαίως ὅτι δὲν ἐχορηγήθη αὐτοῖς ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη ὑπηρεσίας τῶν ἐπίδομα πολυετίας καὶ τοῦτο, διότι τὰ ἔτη προϋπηρεσίας τῶν παρ' ἄλλοις ὀρ-

γανισμοῖς καίπερ ἔχουσιν ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἀναγνωρίζεται ὅτι οἱ σημερινοὶ μισθοὶ εἶναι μισθοὶ πείνης δὲν νομίζομεν ὅτι τοιαῦτα ἀποφάσεις ἐξυπηρετοῦν τὴν Τράπεζαν.

Ἄδειαι Προσωπικοῦ

Ἐπειτα ἀπὸ μίαν τετραετὴ παραμονὴν ὄλων μας ἐντὸς τῆς πόλεως ἡ Τράπεζα θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὰς οικονομικὰς δυνατότητας εἰς τὸ Προσωπικόν τῆς νὰ προστατεύσῃ τὴν ὑγείαν του διὰ τῆς μεταβάσεώς τῶν εἰς μίαν ἐξοχὴν ἔστω καὶ διὰ 20 ἡμέρας. Ἀντὶ τούτου ὑπάρχουν ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι δυσχεραίνουν τὸ Προσωπικόν τῶν νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀδείας του τὴν ὅποιαν θὰ χρησιμοποίησῃ πρὸς ἀνάπαυσιν ἐνταῦθα. Ἡ μηνιαία ἀνάπαυσις τοῦ ὑπαλλήλου συντελεῖ εἰς τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν καὶ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονοῦν αἱ Ὑπηρεσίαι τῆς Τραπεζῆς.

διοι, υπομονήν κάνουμε πέντε-όλοκληρα χρόνια και σεις ξέρετε καλά, ότι η υπομονή δεν είναι ανεξάντλητος. Και κάτι άλλο: πάνω από τα σαφά προγράμματά σας υπάρχει αυτό που ξεχνάτε· υπάρχει η ζωή των χιλιάδων των μισθωτών. Και στα προγράμματά σας φαίνεται πως πολύ λίγο λογαριάζετε τον κύριο αυτόν συντελεστή της παραγωγής, που λέγεται εργάτης, που λέγεται υπάλληλος. Και σ'ας έρωτώμεν: με έξησθενημένη την βασική παραγωγική δύναμιν τους εργαζομένους, πως βλέπετε ότι είναι δυνατόν να άνασυγκροτηθῆ ὁ τόπος; Πῶς, Κύριε Διοικητά, θέλετε τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς νὰ εἶναι ἀφοσιωμένον εἰς τὸ καθήκον, ὅταν δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ κρατήσετε ἀπερίσπαστον ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν γιὰ τὴν ὑπαρξίν του, γιὰ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν του; Μὲ τὴν «κατανόησιν» ποὺ δείχνετε τόσο σεις, ὅσων καὶ οἱ ἄλλοι ἰθὺνόντες οὔτε οἱ στόμαχοι γεμίζουν, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ φιλεὺσπλαχνικοὶ πιστωτὰί μας ἱκανοποιούνται. Καὶ σ'ας τὸ εἴπομεν ἡ π. ε. λ. ν. α. ε. λ. ν. α. κ. κ. δ. σ. ὁ μ. β. ο. υ. λ. ε.

Μὴν ἐπικαλεῖσθε κάθε τόσο τὰ δοκιμασμένα ἀπ' τὴς θυσίας τῶσαν ἐτῶναισθήματά μας γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος καὶ μὴ ἐπαναπαύεσθε εἰς αὐτά. Αἱ θυσίαι δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μονομερεῖς. Δὲν εἶναι δυνατόν μὰ τὰς εἰς ἀνθρώπων νὰ θυσιάζεται πάντα. Ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἴδῃ καὶ ἄλλων θυσίας.

Ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ δὲν βρίσκεται στὴν πλευρὰ τοῦ ἐργαζομένου, ποὺ ὑποκαταναλλοκε καὶ δὲν ζητεῖ παρά νὰ τοῦ ἐξασφαλίζουν τὴν στοιχειώδη συντήρησίν του. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς προέρχεται ἀπὸ τὴν ἴδια πάντα τάξιν τῶν ἀνθρώπων ποὺ προανάφεραμε καὶ ποὺ πλουτίσαντες, ὅταν ἡμεῖς ἐπωλοῦσαμε καὶ τὰ πλεόν ἀπαραιτήτα πράγματά μας, ἔχουν σήμερα ὄχι μόνον ὑψηλὴν ἀγοραστικὴν δυνατότητα ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐξαφανίζουσι τὸ κάθε τι ἀπὸ τὴν ἀγορὰ. Πρὸς αὐτοὺς λοιπόν δὲν ἀντελήφθημεν τοῦλάχιστον νὰ στραφούσι οἱ κ. κ. ἀρμόδιοι.

Ἄλλ' εἴπομεν ὅτι δὲν εἶναι ἔργον μας οὔτε προγράμματα νὰ κρίνωμεν, οὔτε ἡ θέσις μας εἶναι τοιαύτη ποὺ νὰ μᾶς εἰρήνη νὰ ὑποδείξωμεν λύσεις.

Ἡμεῖς ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὴν Διοίκσιν τῆς Τραπεζῆς, ζητοῦμεν νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν μας. Ζωὴν λιτὴν. Νὰ ἐξηνοῦμεθα. Καὶ σὰν ἐργοδότης ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν.

Οἱ συνάδελφοι περιμένουν τὴν ἀμεση λήψιν ριζικῶν μέτρων γιὰ τὴν ἀνοδοσ τῆς ζωῆς των σὲ ἐπίπεδο κάπως ὑποφερτό.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ"

Ἐθνοτραπεζικὰ ὁρ- γανωτικὰ θέματα =

Φίλη «Τραπεζικὴ».

Ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Γ. Μούτσας εἶχε τὴν καλὴν ἐμπνευσίν διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ πρωτὰυτοτον φύλλον τῆς «Τραπεζικῆς» ἀποσπάσματος ἐξ ἐνὸς βιβλίου τοῦ καθηγητοῦ Τ. Β. Τραντ, νὰ θέσῃ ὑπὸ συζήτησιν θέμα ἀπὸ ἐκείνα τὰ ὅποια τὰ μακρὰ χρόνια τῆς οἰκονομικῆς ἀναταραχῆς τοῦ πολέμου καὶ τῆς σκληρίας, μᾶς εἶχαν κἀμὲι νὰ λησμονήσωμεν.

Τὸ θέμα ποὺ ἐδιάλεξε ὁ κ. Μούτσας εἶναι: ἀπὸ τὰ πλεόν ἐνδιαφέροντα τῶν Τραπεζικῶν κόσμων καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον τὰ ἐποπθέτητος γιὰ τὴν Τράπεζάν μας, δείχνει ὑπάλληλον ποὺ ἀισθάνεται: τίς ὑποχρεώσεις του καὶ ἔχει ἐπιτηρικῆς ἀνησυχίας.

Οἱ ἀνησυχίας τῶν ἄξιων στελεχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἶναι: πολλές καὶ ἀρχίζουσι ἀπὸ ἄλλα θέματα ποὺ ἀξίζει νὰ μνημονεύσωμε πρὶν μῦθωσι στὴν συζήτησιν γιὰ τὸ ὑποδεικνυόμενον Τμήμα Νέων Ἐργασιῶν.

Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ ζήτημα τῶν κεφαλαίων ποὺ χρειάζεται ἡ Τράπεζα γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν προσηρισμὸ τῆς.

Γιὰ νὰ ξαναπαρῇ τὴ θέσις τῆς ὡς παράγοντος δυναμένου νὰ ἐπηράξῃ ἐπιρηνητικῶς τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν ἡ Τράπεζα μᾶς χρειάζεται: κεφάλαια καὶ μάλιστα μεγάλα κεφάλαια. Ἀπὸ τὴν ἐντοπιαν ἀποταμίευσιν δὲν μπορεῖ κανεὶς σοβαρὰ σκεπτόμενος νὰ πιστεύῃ, ὅτι θὰ μπορέσῃ σύντομα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ξαναπαρῇ ὄγκον καπιτάσεων ἀνάλογον μὲ τὸν προσηρισμὸν οὔτε εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορὰν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναύρη κεφάλαια μετὰ καὶ πρόθυμα νὰ ἔλθουσιν εἰς ἀξίωσιν τοῦ μετοχικοῦ τῆς κεφαλαίου ὑπὸ βρῶσι λογικῶς.

Διὰ νὰ ἀναλάβῃ, ἐν μέρει τὴν προπολεμικὴν τῆς θέσις ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἡ ὅποια κατὰ τὴν κατοχὴν ἔλασεν ὄχι μόνον τὸ σύνολον τοῦ θανατοστικοῦ ἀλλὰ καὶ μέρος τοῦ μετοχικοῦ τῆς κεφαλαίου, χρειάζεται: δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμῶν. Πῶς ποσὸν αὐτό, τὸ ὅποιον θὰ πρέπει νὰ τεθῇ στὴν διάθεσιν τῆς σὲ σύντομο διάστημα καὶ νὰ διατεθῇ τμηματικῶς μὲ προσοχὴ καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπορροφητικὴν ἱκανότητα τῆς ἀγορᾶς ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῇ πιστωτικὸς πληθωρισμὸς δὲν πρέπει νὰ φαίῃ μεγάλο γιὰτὶ ἀπ' ἐνὸς χρειάζεται νὰ ἀντικαταστήσωμε τίς προπολεμικῆς κεταθέσεις μὲ θανατοστικὰ κεφάλαια προσηρισμένα ἁπωδῆποτε στὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν τῆς νέας δραχμῆς καὶ διδοῖ ἀπ' ἑτέρου τίς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου ποὺ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν, εἶναι πολὺ μεγαλεῖτες μᾶς ἀπὸ τίς προπολεμικῆς.

Τὰ κεφάλαια αὐτὰ μόνον ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν μπορεῖ νὰ τὰ εἴρῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἴτε ἐπὶ [Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 129]

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ, ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η δ' *Επιτροπή* τοῦ Συλλόγου ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τῆς Διοικήσεως τὰ κάτωθι ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ ζητήσασα τὴν ἐπίλοιπον τοῦτον:

Α'. Ἀνασύνταξις Προσωπικοῦ

- 1) Ἐπιτροπὴ ἐκπονήσεως Ὁργανισμοῦ.
- 2) Ἐπιτροπὴ ἐκδικάσεως ἐνστάσεων Ἐντάξεως.
- 3) Ἐπιτροπὴ ἀναθεωρήσεως ποιοτικῶν διακρίσεων καὶ ἐπανεξετάσεως τοῦ ζητήματος μετατάξεως Γυναικῶν.
- 4) Ἐκτύποις σχεδίων ὀργανισμοῦ ἵνα λάβῃ γνῶσιν τὸ Προσωπικόν καὶ ἐκφέρῃ τὰς ἀπόφεις του.
- 5) Ζήτημα ἐθελουσίας ἐξόδου (ρῦθμισις ταῦτον κατὰ τὸν δικαιότερον διὰ τοὺς ἐξερχομένους καὶ συμφερότερον διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τοῦ Προσωπικοῦ τρόπον).

Β'. Οἰκονομικὰ ζητήματα

- 6) Ραπτικά Προσωπικοῦ.
- 7) Ὑπόθησις Προσωπικοῦ.
- 8) Χειμερινὰ ἀνάγκαι (ἐσωροῦγων, σινδωνίων, ὑποκαμίσων, καλτσῶν, πετσετῶν κλπ.)
- 9) Ἐξόδα γυρίσματος ἢ ἐπισκευῆς ἐπανωρορίου.
- 10) Δικαιοτέρα καὶ εὐνοϊκότερα διαρρῦθμισις τοῦ μισθολογίου κατὰ βαθμούς καὶ προσμυξήσεις ἀποδοχῶν καὶ ἐπαναφορά ἐπιδόματος συζύγου δι' ὅσας ἰδίῳ καμᾶτω ἔχουσιν ἀπολυτὰς ἀνωτέρας τῶν 4.000 Δραχμῶν (εἰς αὐτὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ βελτίωσις ἐπιδόματος τέκνων).

11) Καθορισμὸς ἐπιδόματος πολυετίας βάσει καὶ τῆς προϋπηρεσίας ἣτις ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων.

12) Ἐξέυρσεις τρόπου ἐνισχύσεως τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τὰ χρεῖα ἅτινα ἔχουν δημιουργηθῆ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου καὶ ἐντεύθεν.

Γ'. Ζητήματα Ὑμάτων

13) Ἐνοίκιον μετατιθεμένων καθορισθόμενον κατὰ πόλεις καὶ ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς συνθέσεως τοῦ ὑπαλλήλου.

14) Ἐνίσχυσις τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Βορείου Ἑλλάδος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερεστάτων οἰκονομικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἧς τελοῦσιν.

15) Καθυστερούμενα συσσίτια Προσωπικοῦ ἐνίων Ὑμάτων ἀπὸ Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους.

16) Χορηγήσις ὅλων τῶν ἐξόδων μεταθέσεως Προσωπικοῦ καὶ ἐκτακτοῦ ἐνίσχυσις τῶν μετατιθεμένων.

Δ'. Προαγωγαί

17) Προαγωγαί Προσωπικοῦ καὶ χορηγήσις προσαυξήσεως ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ

Ε'. Εἰδικὰ ζητήματα

18) Ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῆς τοποθετήσεως ὑπαλλήλων εἰς Ἐταιρίας ὥστε νὰ μὴ τοποθετοῦνται πάντοτε οἱ ἴδιοι καὶ διὲς περιορισσοτέρας τῆς μιᾶς θέσεως.

19) Ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν ἀσφαλειῶν (πρακτορεῦσεως Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν) ὥστε νὰ μὴ εὐνοοῦνται ἀδικαιολογητῶς ὠρισμένα στελέχη τῆς Τραπεζῆς εἰς ἐποχὴν στέρησεων τοῦ συνόλου σχεδόν τοῦ Προσωπικοῦ.

20) Ταμειακὸν ἐπίδομα ὅπερ ἐχορήγησε καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤ'. Λέσχη Συλλόγου

21) Ἐπιχορήγησις ἐστιατορίου τῆς Λέσχης, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

22) Ἐπιχορήγησις δι' ἐπαναλειτουργίαν Σχολῶν Ξένων γλωσσῶν, ὡς ἐγένετο ἀνέκαθεν.

23) Καταχρησις εἰς τὸ ὑπὸ ἔκδοσιν «Πανελλήνιον Ἠρώων πεσόντων» τῶν φονευθέντων κατὰ τὸν πόλεμον ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἐκ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε Προσωπάρχου κ. Ἀνδρ. Παπαβασιλείου, τὸν ἀπεχαιρέτησε ἐν σώματι διὰ τῆς κάτωθι προσλαλιάς τοῦ κ. Προέδρου τῆς: *Ἀγαπητέ Συνάδελφε,*

«Ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει σου ἐκ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ, τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου ἀνέλαβες εἰς ἐποχὴν ἄκρως δυσχερῆ, ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς προσέρχεται μὲ πολλὴν χαρὰν νὰ σοῦ ἐκφράσῃ τὰς θερμότητας εὐχαριστίας του καὶ τὰ συγχαρητήριά του διότι κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτὸ διάστημα ἐχειρίσθης τὰ πολυπλοκα ζητήματα μὲ λεπτότητα καὶ ἐπιτυχίαν φανερώουσαν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα ἔξαιρετικὴν, ψυχικὴν ἀνατερότητα, εὐγένειαν καὶ καλωσύνην, προσόντα τὰ ὁποῖα ὅλοι ἀναγνωρίζομεν καὶ οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ζήτημα ἂν ἄλλος τις ἐκ τῶν προκατόχων σου συνεκέντρωνεν εἰς τοιοῦτον βαθρὸν καὶ ὅλα μαζί.

»Ἰδιαιτέρως ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν ὅτι εἰς τὴν τόσον δύσκολον ἐποχὴν καθ' ἣν ἐχειρίζεσο τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ κατώρθωσες διὰ τοῦ καταλλήλου καὶ ἐνδεξιμένου δι' ἑκαστον τοῦτων τρόπου νὰ προλάβῃς ἀκρότητας, νὰ ἀρῇς διαφορὰς, νὰ ἀμβλύνης τὰς ἐκ τῶν φανατισμῶν προκυπούσας ὀξύτητας καὶ ἐν γένει νὰ συντελέσῃς εἰς τὴν ποθητὴν ἡρεμίαν καὶ ἐνότητά τοῦ Προσωπικοῦ.

»Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Σώματος τῶν Ὑπαλλήλων σοῦ σφίγγομεν τὸ χέρι καὶ σὲ βεβαιούμεν, ὅτι τὸ πέρασμά σου ἀπὸ τὸ Προσωπικὸν θὰ ἀφήσῃ εἰς ὅλους ἀρίστην ἀνάμνησιν, ἣ δὲ ἀκολουθηθεῖσα ὑπὸ σοῦ γραμμῆ τῆς ἐξυηρητέσεως τῆς Τραπεζῆς ἐν ταῦτῳ καὶ τῶν Συναδέλφων σου, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἀπὸ τὸν διαδεχθέντα σε ἐκλεκτὸν Συνάδελφον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Προσωπικοῦ αὐτῆς».

Ὁ κ. Ἀνδρέας Παπαβασιλείου εὐχαριστῶν τὸν Σύλλογον ἀπήνησεν ὡς ἀκολούθως:

Ἀγαπητέ μου Πρόεδρε, φίλτατοι Συνάδελφοι,

«Ἡ σημερινὴ μας συνάντησις καὶ οἱ καλοὶ λόγοι τοὺς ὁποίους μόλις μοῦ ἀπηρθύνετε.

ἀποτελοῦν δι' ἐμὲ πηγὴν βαθυτάτης συγκινήσεως. Σὰς εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως καὶ διὰ τὸ ὄφραϊόν σας ἀνανηστικὸν δῶρον, τὸ ὁποῖον ἔχει δι' ἐμὲ ἀξίαν ἀνεκτίμητον, πολὺ μεγαλυτέραν τῆς ὕλικῆς του ἀξίας, ὄχι εὐκαταφρονητοῦ καὶ αὐτῆς ἐν τούτοις. Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ὁ ἀνθρώπος συνδέεται ψυχικῶς μὲ ὀρισμένα ἀντικείμενα καὶ φθάνει νὰ τὰ θεωρῇ ὡς ζωντανούς φίλους. Αὐτὴ θὰ εἶναι δι' ἐμὲ ἡ θέσις τοῦ ἰδικοῦ σας δώρου, διότι θὰ μοῦ ἐνθυμίσῃ πάντοτε τὴν ὄφραϊαν αὐτὴν στιγμήν καὶ τοὺς καλοὺς συναδέλφους, ποὺ μὲ τὴν καλωσύνην μοῦ τὸ προσέφεραν.

» Εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν καλωσύνην ἀποδίδω καὶ τοὺς τόσον εὐγενικοὺς λόγους ποὺ εὐρήκατε. ἀγαπητέ μου Πρόεδρε, γιὰ νὰ χαμακτηρίσετε τὴν προσπάθειαν ποὺ κατέβαλα ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Προσωπάρχου. Βέβαια ἀπρητεῖτο ἡ καταβολὴ ἐργώδους προσπάθειας, διότι ἡ Τράπεζα καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς ἐπερῶσαμεν — καὶ περνοῦμεν ἀκόμη — σκληροὺς καὶ δυσκόλους καιροὺς, ἀποτόκους τῶν ἐθνικῶν περιπετειῶν τῶν τελευταίων χρόνων, περιπετειῶν ποὺ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἔχουν βαθρὴν ἀντίκτυπον εἰς τὸ Ἴδρυμα, ποὺ τόσον στενὰ εἶναι συναφασμένον μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὰς τύχας τοῦ Ἑθνους μας καὶ τοὺς εἰς αὐτὸ ἐργαζομένους — ζωντανὸν τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Δὲν ξεύρω ἂν τ' ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειας ὑπῆρξαν ἐκεῖνα ποὺ λέγεται, μὲ τὴν ἀλήθειαν γενναιοφροσύνην, μπορῶ ὅμως νὰ βεβαιώσω ὅτι ὅλοι μου αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐνέργειαι εἶχαν ἀγνήν καὶ εἰλικρινῆ τὴν πρόθεσιν καὶ ἀπέβλεπον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξυηρητέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς. Διότι δὲν διαφεύγει κανενὸς τὴν ἀντίληψιν ἡ ταῦτισις συμφερόντων Τραπεζῆς καὶ Προσωπικοῦ. Εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς θέσεως τῆς Τραπεζῆς εὐρίσκειται ἡ εὐημερία τῶν ἐργατῶν τῆς, ὅπως ἀντιστρόφως ἡ ὀρθὴ ἐκτίμησις καὶ ἱκανοποίησις τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἀποτελεῖ σπουδαῖον, πρωταρχικὸν παράγοντα διὰ εἰν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ διαπιστώσις αὐτῆ καθορίζει σαφῶς, κατὰ τὴν γνώμην μου, ποῖα εἶναι ἡ θέσις τοῦ Προσωπάρχου καὶ ποῖος

πρέπει νὰ εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ὁ Προσωπάρχης πρέπει νὰ εἶναι ἀπέναντι μὲν τῆς Διοικήσεως ὁ φορεὺς τῶν ἀπόψεων καὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ προσωπικοῦ, τῶν ὁποίων ἔχει ἀμέσων ἀντίληψιν ὡς ἐκ τῆς ἐπαφῆς εἰς τὴν ὁποίαν καθήμενός εὐρίσκειται μετ' αὐτοῦ, ἀπέναντι δὲ τοῦ προσωπικοῦ ὁ μετὰ πρωτότητος ἀλλὰ καὶ σταθερότητος ἐκτελεστῆς τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐντολῶν τῆς Διοικήσεως. Ὅπως, δηλαδή, ὁ ἀρχαῖος ἐκεῖνος θεὸς τῶν Ῥωμαίων, ὁ Ἰανός, πρέπει καὶ ὁ Προσωπάρχης νὰ ἔχη τρόπον τινα δύο ὄψεις, τὴν μίαν ἐστραμμένην πρὸς τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ μεταφέρῃ μέχρις αὐτῆς μὲ κατανόησιν καὶ παλλόμενον ἐνδιαφέρον τὰς ἀνάγκας, τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους τῶν συναδέλφων του, καὶ τὴν ἄλλην ἐστραμμένην πρὸς τὸ Προσωπικὸν διὰ νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ τὴν πιστὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐντολὰς τῆς Διοικήσεως καὶ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ζήλου ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος. Διότι ὀφείλω νὰ εἶπω καὶ τοῦτο, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνακαλῶνται, πρέπει πάντοτε νὰ ἐκτελῶνται, ἔστω καὶ ἂν προκύψῃ ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως του. Τοῦτο ἀποτελεῖ βλαπτικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς τάξεως, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ ἡ λειτουργία σοβαροῦ καὶ μεγάλου Ἰδρύματος ὅπως ἡ Τραπεζὰ μας. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπέναντι τοῦ Προσωπικοῦ ὁ Προσωπάρχης πρέπει μὲ δύο ὄψεις νὰ ἐμφανίζεται—ἂν τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη. Ὁφείλει βεβαίως εἰς τοὺς συναδέλφους του ὅλην τὴν στοργὴν, ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον, ὅλην τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν ἀνεκτικότητα, τῶν ὁποίων δικαιοῦνται, παρὰ ποτε ἄλλοτε σήμερα, πού τόσοσιν δοκιμάζονται, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ μὴ παραβλέπῃ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς αὐστηρότητος εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκεῖνας, πού ἐπιβάλλει αὐτὴν τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας. Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὅμως, τὸν Προσωπάρχην πρέπει νὰ διακρίνῃ τὸ ἀκριβοδίκαιον καὶ τὸ ἀμερόληπτον εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσίν του. Ἡ ὑπάρξις ἢ ἡ ἔλλειψις τῶν ἀρετῶν τούτων θὰ εἶναι τὸ κριτήριον τῆς εὐδοκίμησεως ἢ τῆς ἀποτυχίας του.

Ἀγαπητοὶ μου συναδέλφοι, πρὶν τελειώσω θέλω νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου

διὰ τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποίαν μὲ τόσῃ προθυμίᾳ καὶ καλῇ θέλῃσιν μου ἐδώσατε εἰς τὸ ἄχαρι ἔργον μου καὶ σεῖς· καὶ τὸ προκάτοχόν σας Συμβούλιον μὲ τὸν διακεκομμένον του Πρόεδρον—τὸν κ. Παπαλέσον—ἐπὶ κεφαλῆς. Εἰς τὴν τόσον ἀρμονικὴν συνεργασίαν μας, εἰς τὴν εὐλικρινῆ ἐπαφὴν μας, εἰς τὰς πολυτίμους γνώμας καὶ ὑποδείξεις τῶν ἐκπροσώπων τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας ὀφείλονται πολλὰ. Ἡ ἐπαφὴ αὕτη πρέπει νὰ συνεχισθῇ καὶ θὰ ἐξυκολουθῆσῃ ἀσφαλῶς ν' ἀποδίδῃ γονίμους καρπούς. Πιστεῶν ὅτι ὁ Σύλλογος ὀφείλει καὶ δικαιοῦται νὰ ἐνδιαφέρεται ἀμέσως καὶ ν' ἀκούεται διὰ τὰ ζητήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς, ἢ ἐπιδόξιος δὲ τῆς προαγωγῆς τῶν συμφερόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς δικαίας ἐπιθέσεως τῶν προκυματόντων ἐκάστοτε ζητημάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς αἰσθητότερον παρεξηγήσεις ὅταν ὁ χειρισμὸς εἶναι ὁ πρόπων. Καὶ τὸ πρόσωπον, ἢ πείρα καὶ αἱ ἐγνώσμεναι ἱκανότητες τοῦ Κυρίου Προέδρου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιολόγων μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγυῶνται ὅτι καὶ τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπιδώξεων θὰ εἶναι πάντοτε λογικά καὶ δίκαια καὶ ὁ χειρισμὸς δεξιὸς καὶ ἀροῦζον.

Πιστεῶν, ἀγαπητοὶ Συναδέλφοι, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδόχου μου ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Βαρούχα τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς θὰ εὖρη στοργικὸν ἀντιλήπτορα, πρόθυμον νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῶν συναδέλφων του τὰ πολλὰ ὑπηρεσιακά, ψυχικά καὶ πνευματικά του προσόντα. Σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ ἐξακοθήσετε παρέχοντες εἰς αὐτόν, ὅπως καὶ εἰς ἐμὲ, τὴν πολέμιον συνδρομὴν σας καὶ τὴν εὐλικρινῆ συνεργασίαν σας.

Ἀγαπητοὶ μου συναδέλφοι, αἱ σημερινὸί σας ἐκδηλώσεις ὑπὲρξαν δι' ἐμὲ ἡ μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις τὴν ὁποίαν θὰ ἠδυνάμην νὰ ἐπιθυμῆσω καὶ ἡ συγκίνησίς μου εἶναι βαθεῖα καὶ ἐκδηλός. Σᾶς ἀποχαιρετῶ μὲ τὰ ζωηρότερα καὶ θερμότερα συναδελφικά αἰσθήματα καὶ σᾶς διαβεβαίω ὅτι θὰ διατηρήσω τὴν ἀνάμνησιν τῆς στιγμῆς ταύτης ὡς τὴν ὠραιότεραν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ μου βίου.

Εἰς σχετικὴν ἀπαστροφὴν τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Συλλόγου περὶ τῶν ἐλπίδων τὰς ὁποίας τρέφει ὁ Σύλλογος διὰ τὸν νέον Προσωπάρχην καὶ τὴν κατανόησιν ἣν ἐπέδειξεν οὗτος

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΣΥΝΑΒΕΛΦΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Παρά τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπροσωπείας τῶν Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀπὸ 31 8 45 :

•Ὅταν πρὸ μηνῶν οὐκ εἶχομεν γράφει διὰ τὰ διάφορα ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ὑποκαταστήματος ἐνομιζαμεν ὅτι δὲν θὰ ἐβράδυνεν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν οἱ Τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι ὕστερα ἀπὸ τόσας στερεώσεις καὶ δοκιμασίας, αἵτινες διήρκεσαν πέντε δλόκληρα χρόνια θὰ ἀνέπνεον οἰκονομικῶς καὶ θὰ ἔπαυεν ὁ μῆχος τῆς ἐξευρέσεως τῶν μέσων διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς καθημερινῆς τῶν τροφῆς. Δίχως νὰ θέλωμεν νὰ κάμωμεν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μισθῶν καὶ δίχως νὰ ἐπιθυμοῦμεν τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια, ἅτινα ἠνάγκισαν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς Ἐπιχειρήσεις νὰ ψηφίσουν τὰ νέα μισθολόγια, ἀρκούμεθα νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι οἱ σημερινοὶ μισθοὶ μόνον ὡς μισθοὶ πείνης δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶν.

•Ἡ χορήγησις τροφίμων διὰ διανομῶν εἰς τὴν πόλιν μας εἰς πολὺ μικροτέραν κλίμακα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἡ παρατηρούμενη εἰς πολλὰς κατηγορίας εἰδῶν ὑψώσεις τῶν τι-

μῶν ἐδημιούργησαν εἰς τὴν πόλιν μας ζωὴν ἀκριβωτέραν ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σας. Ἐχοντες πάλαιάν καθηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ἡμῶν καὶ τῆς Σῆς Διοικήσεως, ὅτι θέλομεν ἐξισωθῆ ἔφ' ὅλων τῶν διὰ τὸ Προσωπικὸν τῆς πρωτεύουσῆς λαμβανομένων εὐεργετικῶν μέτρων παρακαλοῦμεν ἡμᾶς θερμῶς, ὥπως ἐνεργήσῃτε τάχιστα, ἵνα ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Σῆς Διοικήσεως καὶ διὰ τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ὑποκαταστήματός μας ἡ ἐπὶ πιστώσει τακτοποιήσις τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 22 τρέχοντος ἀνακοινωσίν σας πρὸς τὸ Κ. Κ. καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα πόλεώς σας ἀναφερομένων ζητημάτων.

•Ἐπίσης γνωρίζομεν ἡμῖν ὅτι οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι Μακεδονίας - Θράκης λαμβάνουν προσαύξησιν 15% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερεστέρων συνθηκῶν τοῦ τόπου μας. Νομίζομεν ὅτι κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης διὰ τὴν πόλιν μας καὶ γενικώτερον διὰ τὸ Βορειοανατολικὸν τμήμα τῆς Χώρας μας ἀφορήτου καταστάσεως διὰ τοὺς ὑπαλλήλους λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶς δυσμενῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς οὗτοι διάγουν, ἐνδείκνυται ὥπως συνηγορήσῃτε διὰ

ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του, ὁ κ. Βαρούχας ἀλήτησεν ὡς ἀκολούθως :

Ἄφ' οὗ πρώτον ἠσχίσθη τὴν Διδικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου καὶ τὸν προκάτοχόν του διὰ τοὺς καλοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἶπον δι' αὐτὸν καὶ παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ διαθέσῃ ὅλους τὸς δυναμείας, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ μετ' ἐπιτυχίας τὰ νέα καθήκοντα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἀνέθηκεν ἡ Σὴ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, προσέθεσε τὰ ἑξῆς :

•Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ τμήματα τῆς Τραπεζῆς συντελοῦν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς. Ἐκ τούτων ὅμως, ἰδιαιτέρως τὸ τμήμα Προσωπικοῦ ἔχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν. Καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν ταύτης ἀπαιτεῖται μία ὀρθὴ καὶ δικαία διαχείρισις τῶν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ τμήμα-

τος Προσωπικοῦ.

•Μὲ γνώμονα πάντοτε τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δικαίον καὶ μακρὰν πάσης ὀποθενδήποτε προερχομένης ἐπηρεείας ἢ προκαταλήψεως, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ βαδίσωμεν εἰς τὸν δρόμον τῶν νέων μας καθηκόντων.

•Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέπομεν εἰμὴ μόνον εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ἔργου τῆς Τραπεζῆς μας, διὰ τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς καὶ συγχρόνως εἰς τὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ προσωπικοῦ τῆς. Διότι νομίζομεν, ὅτι πρόοδος τῆς Τραπεζῆς καὶ πρόοδος τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι δύο πράγματα ἀλληλένδετα καὶ μὲ ἀμοιβαίαν ἐξάρτησιν.

•Εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνομεν, πιστεύομεν ὅτι καὶ ἡ συνδρομὴ τοῦ Συλλόγου μας, τοῦ ὁποίου εἶχον τὴν τιμὴν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τρεῖς συνεχεῖς περιόδους νὰ ἀποτελῶ μέλος τῆς Διοικητικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, θὰ μᾶς εἶναι ἰδιαιτέρως πολὺτιμος.

τήν καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐπέκτασιν τοῦ ληφθέντος ἤδη διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους ὡς ἀνω εὐεργετικῶν μέτρων μετὰ τὴν ἀναμενομένην ἐπέκτασιν τῆς ἀνωτέρου προσαυξήσεως καὶ εἰς τοὺς Ὑπαλλήλους τῶν Ὄργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου τῆς Μακεδονίας Ἑλλάδος.

.

Παρὰ Συναδέλφων τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Ὑποκαταστημάτων ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ἀπὸ 23 Ἀυγούστου ἐ. ε. :

«Καθὼς πληροφοροῦμεθα, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα κατόπιν διαβήματος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς — παρέχει εἰς τὸ μετατιθέμενον Προσωπικὸν τῆς ἐκείνης τῶν ὀδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐκίακτον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ Δραχ. 15 000. — ἐφ' ἅπασι. Ἐπίσης χορηγεῖ μηνιαίον ἐπίδομα ἐνοικίου ἐκ δραχ. 5.000 μέχρις ὅτου βελτιωθῇ ἡ κατάστασις καὶ ἀποκατασταθῇ τελείως ὁ μετατεθεὶς ὑπάλληλος εἰς τὴν νέαν του κατοικίαν.

Τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο μέτρον ἀρχικῶς ἴσχυσε διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς μετατεθέντας εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῶν Ἐπαρχιῶν ὑπαλλήλους τῆς μετέπειτα ὅμως ἐπεξετάθη καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ Ὑποκαταστήματος εἰς ἄλλο Ὑποκατάστημα μετατεθέντας.

Ἡ λύσις αὕτη εἶναι πολὺ ὀρθὴ καὶ δικαίη, διότι ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσκόλους περιστάσεις, ἡ μετακινήσις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δημιουργεῖ δι' ἑνα μετατιθέμενον ὑπάλληλον, ἐκτός τῶν ἐκίακτων ἐξόδων καὶ τελείως διαφορετικῆς συνθήκας, ἅς ὡς εἶναι φρασικὸν ἀδυνατεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς ὁ ὑπάλληλος, ἐφ' ὅσον ὁ μισθὸς του μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπαρκεῖ εἰς τὴν ἰκανοποίησιν καὶ τῶν πλέον στοιχειωδῶν ἀναγκῶν του.

Δυστυχῶς ἡ ἡμετέρα Τράπεζα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἐπέδειξε. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον, ὅτι ὅσοι συνάδελφοι, μετὰ τῆς διαταχθείσας προσηύσεις, ἀνήκον προηγουμένως εἰς τὰ τεθέντα ἐκ νέου εἰς λειτουργίαν Ὑποκαταστήματα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης — κατόπιν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐδαφῶν τούτων ἀπὸ τὸν ἐπαχθῆ ζυγὸν τῶν ἀπιστῶν βουλγάρων ἔλαβον διὰ τὴν μετακίνησίν των εἰς τὴν προτιθέμεν τῶν θεσῶν δύο μισθοὺς ὑπὸ τύπον οἰκο-

νομικῆς ἐνίσχυσεως, δι' ἡμᾶς ὅμως, τοὺς μετατεθέντας παρὰ τὴν θέλησίν μας εἰς ἄλλο Ὑποκατάστημα ἄλλων περιορισμῶν, οὐδὲ μία πρόνοια ἐλήφθη.

Συνεπεία τούτου εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παλαιωροῦμεθα οἱ ἴδιοι καὶ νὰ ταλαιπωροῦμεν καὶ τὰς οἰκογενεῖας μας τελείως ἀδίκως, αἵτινες κατ' ἀνάγκην μένουσιν μακρὰν μας, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν δυνατότητα ν' ἀντιμετωπίσωμεν ἀποτελεσματικῶς τὴν νέαν κατάστασιν.

Δὲν φρονεῖτε, κ. Πρόεδρε, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι εἰχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ μᾶς τοιμηθῇ ἡ πέννα μετὰ τὰς ἐξαπολυθείσας τελευταίας ἀθροῦσ μεταθέσεις :

Ἦδη ἐπειδὴ οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, μετατεθέντες ἐσχάτως ἐκ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Θεσσαλονίκης εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποκατάστημα, ἀντιμετωπίζομεν τὴν δυσκολίαν τῆς ἐξευθέσεως ἑσῶν καὶ μιᾶς κοινῆς κατοικίας διὰ τὴν στέγασιν τῶν οἰκογενειῶν μας, (διότι τὸ ζήτημα τῆς στέγης ἐμφανίζεται σήμερον ἐνταῦθα ὑπὸ λίαν ὀξυτάτην μορφήν), διὰ δὲ τῆς ἐξευρισκομένης κατοικίας μᾶς ζητοῦν ἐνοίκια, τὰ ὅποια εἶναι ἀπρόσιτα εἰς ἡμᾶς, λόγῳ τοῦ μικροῦ μισθοῦ τὸν ὅποιον λαμβάνομεν, παρακαλοῦμεν Ὑμῖς θερμῶς ὅπως κατανοοῦντες τὴν ἀπελπιστικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθημεν ὄλως ἀθελήτως, ἐξ αἰτίας τῆς μεταθέσεώς μας, ἐνεργήσητε παρὰ τῆ Σεβαστῆ Διοικήσεως καὶ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν τὸ εὐεργετικὸν μέτρον τῆς οἰκονομικῆς ἐνίσχυσεως τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων, τὸ ὅποιον ἐλήφθη παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

.

Ἐλάβομεν αἰτησὶν ὑπογεγραφομένην παρὰ 16 συναδέλφων τοῦ ἐν Ἀθήναις Ὑποκαταστήματος ἀπὸ 19 15 ἔχουσαν ὅτιο :

«Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρομεν εἰς γνώσιν Ὑμῶν τὰ ἑξῆς :

Διὰ τῆς ἀπὸ 28/8/15 ἐπ' ἀριθ. 18900 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας καθωρίσθη διὰ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ ἐφεξῆς αἱ μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑψηλῶν, τῶν ὑπηρετούντων εἰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑφίστανται ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δέον νὰ καθωρισθῶν παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν τοῦλάχιστον 35% ἀνωτέρω ἀποδοχαὶ τῶν νομι-

μων τοιούτων (μισθός, έκτακτον επίδομα, λοιπά επίδοματα) του μηνός Μαΐου ε.ε. χωρίς όμως να υπερβούν το εν τή 12100 άποφάσει τιθέμενον άνώτατον όριον».

*Ως γνωστόν κ. Πρόεδρε, αι άποδοχαι του μεγαλυτερου μερους του προσωπικου της Τραπεζης, αν δεν ηυξηθησαν κατα εν εντελω αναξιολογον ποσοστον, παρεμειναν κατα το πλειστον αι αυται, εις αρκετας δε περιπτωσεις ημειωθησαν εξαιων τας οποιας ελαμβανε τουτοι κατα Μαΐου ε.ε.

>Εύλογον, λοιπον, γωνιται το ερωτημα: Κατα ποιαν εννοια λογικης και δικαιοσυνης θα καταδικασθωμεν ημεις, διоти εχομεν εσωτερικον κανονισμον, εφ' οσον ως ελεχθη αι άποδοχαι μας παρεμειναι κατα το πλειστον αι αυται, εις το να μη τυχωμεν του ευεργετηματος της απο 1/6/45 αυξησεως του 35% επι των άποδοχων μας Μαΐου;

>Παρακαλουμεν, οθεν ημιας, οπως επιληφθητε, το ταχυτερον δυνατον, προς αρσιν της καταφανους ως ανω εις βαρος μας αδικιας, πολλη δε μαλλον, οταν δια των σημειων μας άποδοχων και της δρασεως της μαυρης αγορας εφθασαμεν εις το ακρον αιτον του εποαιτισμου και της εξαθλιωσεως, μη δινόμενοι πλέον να αντικρυσωμεν, δια των σημειων άποδοχων μας, οϊτε τας στοιχειωδεις της των οικογενειακων μας αναγκων».

Συνάδελφοι του Κεντρικου Κατιστηματος παραπονοινται διότι το μετρον της χορηγησεως του επιδοματος τεκνων δεν επιξεταθη και δια τα λοιπα προσοαιτευόμενα και συνοικουντα μελη της πατρικης οικογενειας (απόρους υπερηλικιας γονεις, αγάμους ανευ ιδιων πόρων αδελφας κλπ.) και παρακαλουν οπως εξετασθη το ζήτημα ευμενωσ από την Διοικησιν της Τραπεζης.

Συνάδελφοι πολλων Υποκατιστηματων διαμαρτυρονται δια τα καθυστεροόμενα από του Νοεμβριου παρελθόντος ετους αναισιμικών, το αναισιμικον των οποιων ενω κατεβλήθη εις το Ηροσοπικον της Τραπεζης, δι' αυτοις μετεωρήθη εις ζήτημα (?) εξεταστέον και χορηζον ειδικης εγγραφσεως της Διοικησεως.

Η αντιπροσπεια του Υποκατιστηματος

Θεσσαλονικης κλινει εκκλησιν προς τον Σύλλογον δια την οικονομικην ενίσχυσιν της Λέσχης των Τραπεζιτικων διότι κινδυνεύει να κλειση ελλείψει πόρων. Ας σημειωθη ότι εις αυτην ευρισκουν ασυλον οι υπάλληλοι των Τραπεζων Εθνικης, Ελλάδος και Αγροτικης και εστιάζονται ολοι οι εργένηδες Συνάδελφοι. Εάν αι Διοικησεις των τριων Τραπεζων άποφασίσωσι να επιχορηγήσωσι την Λέσχην δι' ενός ποσου εκ Λογ. 150.000 έκαστη το ζήτημα τουτου των εν Θεσσαλονικη Συνάδελφων λυεται.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΑΛΕΚΟΣ ΛΥΓΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ένα ξεκάθαρο μυαλό, που ηξερε να ξεχωριση την αντινομία ανάμεσα στην επιδεικτικη δράση και τον ψυχικό τύπο μιας στέρεα συγκροτημένης συνείδησης, κατασταλαγμένης από πολυ νωρίς στην πιο καθαρη αρετή, δειξανε στον Λυγδόπουλο τον δρόμο που ακολουθησε ο' όλη του την ζωη με απόλυτη συνέπεια και σταθερότητα.

Έτσι τέλεια αδιάφορος για την προσωπική ωφέλεια, κοιταζε μόνο να είναι χρησιμος στους άλλους και σπαταλωση ανουστερόβουλα τον εαυτό του, εκφράζοντας το ανώτερο ήθος του με την ανιδιοτέλεια, που το κοινούδι σκορπίζει το μέρο του.

Η οπάντα φρόνηση του τον εκανε πολύτιμο και ασφαλή σύμβουλο προσώπων και οργανισμων σε κάθε δύσκολη περίπτωση. Η άκερηιότητα του χαρακτηρης του τον εκανε να γνωρίζη μόνον εκτίμηση και σεβασμό.

Ο Λυγδόπουλος άνηκε σε μιá σχολή, που ολοένα βλέπει να αραιώνουν οι οπαδοί της, μιá σχολή, που δεν ειχε την Τράπεζα για επάγγελμα, αλλά για ιδέα και πάθος. Στο πάθος του αυτό αφιέρωσε την πλούσια ζωοποφορία της εξαιρετικης του υπηρεσιακης άποδόσεως και είναι λυπηρό, ότι οι πραγματικά πολύτιμες υπηρεσίες του ξεχάσθησαν γρήγορα, οταν μιá σκληρή και παρατεταμένη ασθένεια έβαλε τελεία στην γόνιμη και τόσο υποσχρικη και για το μέλλον σταδιοδρομία του.

Πέρασε απ' την ζωη σερνά κι' άδόρυβα. Όσοσο όποιος τον γνώρισε, αναγνώρισε

τὸν ξεχωριστό καὶ δὲν θὰ ξεχάσῃ τὴν ἀξιοπρέπειά του, σημάδι ἀλάθτευτο τῆς ἀξίας καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀρετῆς του.

Σ.

ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Μέσα στὸ θόρυβο καὶ τῇ σύγχυσι τῶν τελευταίων μηνῶν πέθανε, στὸ μέσομα τῆς δράσης του, ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος Τιμολέων Ἀγγελόπουλος.

Ἄρρωστος μῆνες ἀπὸ ὀδύνηρῃ ἀρρώστεια ἄφησε ἀθόρυβα τὴν οἰκογένειαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας, στὶς ὄρες μιᾶς μεγάλης παραζάλης.

Ὁ Τιμολέων Ἀγγελόπουλος γεννήθηκε στὴν Κόρινθο τὸ 1900. Προσλήφθηκε στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τράπεζας τὸ 1919 καὶ διάγραψε στὰ 26 χρόνια τῆς ὑπηρεσίας του μιὰ φοιτητικὴν σταδιοδρομίαν, στηριγμένην στὴ προσωπικὴν του ἀξίαν καὶ ἀντιότητα, λευκὴν, χωρὶς κανένα συμβιβασμὸν μὲ συγκροτήματα καὶ κλίμας.

Μελετηρὸς, ὄντας ὑπάλληλος, ἀναδείχθηκε πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Ἐργατικὸς, ἔβλεπε τὴν προσωπικὴν του σφραγίδα σὲ κάθε ὑπηρεσιακῇ ἀποστολῇ. Στρατιωτικὸς ὑπηρετήσας τὴν Πατρίδα στὸν προηγούμενον πόλεμον.

Δὲν εἶναι μοναχὰ ἡ Τράπεζα ποὺ στερήθηκε τὸ ἀνεκτίμητον ἀξίον στέλεχος, ποὺ ἀφῆκε τὰ ἴχνη τοῦ νοῦ του σ' ὅποια τάχθηκε υπεῖθονη θέσι. Δὲν εἶναι μόνον ἡ συναδελφικὴ οἰκογένειά ποὺ ἔχασε ἕνα σπάνιον συνάδελφον ποὺ στάθηκε πάντα πιστὸς, προσηλωμένος, φαντασιακὸς συνάδελφος, κ' ὅταν τὸ 1919 ξεκίνησε νεαρὸς ὑπάλληλος ἀπὸ τὸ Ὑποκατάστημα Κορίνθου, κ' ὅταν ἀργότερον ἐξελίχθηκε σὲ ἀνώτερον ὑπηρεσιακὸν στέλεχος, εἶναι κ' ἡ ἰδίαν του οἰκογένειαν ποὺ ἔχασε τὸ στοργικὸν πρόστατον, τὸν ἀνθρώπον ποὺ συνταίριαζε ἀρμονικὰ τὸ χρέος στὴν οἰκογένειαν, στὸ περιβάλλον, σὲ κοινωνικὸν σύνολον.

Ἀναμίχθηκε στὴ συνδικαλιστικὴ κίνησιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τράπεζας ἀπὸ τὸ 1925, μίλησε πάντα σιτοῦς συναδέλφους τῇ γλώσσῃ τῆς εὐλικρινείας, σιτοῦς διοικούντες τῇ γλώσσῃ τοῦ θάρρους, τῆς παρηγοσίας.

Στὲς αἰθουσὰς τῆς Τράπεζας θ' ἀνηχητὴ ἀκόμα, τόσο πρόσφατη, ἡ πλούσια φωνὴ νὰ μαστιγῶνῃ τοὺς Φορτισαίους τῆς Τράπεζας, σὲ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ,"

[Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 116]

μακροπρόθεσμες πιστώσεις ἀποκλειστικὰ εἶτε μὲ συνδυασμὸν θανάτου καὶ αὐξήσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς. Καὶ αἱ δύο ἀπόψεις εἶναι συζητήσιμοι, εἶναι δὲ φοβερὰ ἀνησυχαστικὸν τὸ ὅτι δὲν βλέπομεν νὰ ἔχῃ γίνει: μέχρι σήμερον τίποτε πρὸς τὴν κατεβῆσιν αὐτῇ, μολοντί ἔξερουμε ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἔμπόδια ἐσωτερικὰ καὶ ἔξωτερικὰ ποὺ χρειάζεται νὰ ὑπερπηδηθοῦν.

Δευτέρου σὲ σειρά προτεραιότητος ἔρχεται τὸ ζήτημα τῆς ἐξυγιάνσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ἐμψύχου ὀλικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Εἶναι ἀβύβαντον διὰ τὴν Τράπεζαν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸν δύσκολον δρόμον τῆς ἀνορθώσεως ἐκ δὲν ἐξυγιάνῃ τὸ Προσωπικὸν τῆς, ἀπαλλάσσουσα αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματικῶς ἀνικάνους καὶ τοὺς ἀναξίους καὶ ἐκ δὲν βελτιώσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἱκανῶν καὶ ἀξίων διὰ σειρὰς ὀλιγῶν μελετημένων καὶ ἀποτελεσματικῶν μέτρων ὅπως εἶναι ποὺ τόσον ἐπιτυχῶς ἔθιξε ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου στὰ ὑπομνηματὰ τῆς (συγχρονισμένους Ὄργανισμὸς, μετακπιθέσεις, βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῆς θέσεως κλπ.).

Λογικὸν ἦξ ἦταν νὰ μπαίναμε στὴν ἐξέτασιν τῶν ἄλλων θεμάτων ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν Τράπεζαν ἀπὸ ἐξησφαλίζετο ἡ ἱκανοποιητικὴ λύσις τῶν δύο ποὺ ἔχουν ἀναγκασιτικὰ τὸ προβάδιον καὶ ποὺ ἐσημειώσαμε παραπάνω.

Μιὰ δὲμος καὶ ἡ ἀγαπητὸς συνάδελφος ἔθεσε ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα ὀργανώσεως Τμήματος

ὄχι μακρυνοῦς σκληροῦς ἀγῶνες τοῦ Προσωπικοῦ.

Στάθηκε ἕνας συνεπὴς, λαϊκὸς ἀγωνιστὴς, γιὰ τὴν Ἐθνικὴν Λευτερίαν καὶ τὴν Κοινωνικὴν Λιτανωσίνην καὶ προκοπὴν.

Σὰν στερρὴν ἀμοιβήν, τὶς ὄρες ποὺ πάλεβε στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου, ἀνάμεσα ζωῆς καὶ θανάτου, δέχτηκε τὴν δίωξιν, τὴν ἀστυνομίαν, τὸ ἐντάλμα σύλληψης.

Μὰ ἡ ματαιότητῃ τῆς μοσχαρῆς ἀνθρώπινης κακίας, ἔταρσε ταπεινὰ μπροστὰ στὸ κρεββάτι ποὺ δὲν εἶχε πιά κανένα φόβον «ἀπὸ τοὺς ἀποκτείνοντας τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένους ἀπδχεῖναι. . .»

Ἡ ψυχὴ του εἶχε ἀνοίξει πιά τὰ φτερά, γιὰ τὸ μεγάλο, γιὰ τὸ αἰώνιον τῆς πέταγμα. . .

Στ' ἀδέλφια, σιτοῦς γονεῖς, σιτὴ γυναίκα, σιτὸ μονάρινον παιδί, σιτοῦς φίλους, ἀφῆκε παρηγορίαν τὴν αἰώνια μνήμη ἑνὸς τίμιου καὶ θαρραλέου χαρακτῆρα μιᾶς ἰσῆς συνείδησης. Σιτοῦς συναδέλφους τὴν παράδοσιν μιᾶς ὑποδειγματικῆς ἀνεπίληπτης σταδιοδρομίας.

**

Νέων Έργασίων, νομίζω ότι όχι μόνον δεν θα βλάψη αλλά τούναντίον θα ωφελήσει ή παραιτέρω ανάπτυξης αντιλήψεων επί αυτού.

Μολοντά τα δυο γράφει ο καθηγητής Ι. Τραντ προσιδιάζων περισσότερο στις Αμερικανικές Τραπεζικές συνθήκες και σε Τράπεζας με άκτινα δράσεως περιορισμένη στα όρια μιας συνήθους πόλεως, όπως είναι η κανών στη μεγάλη Αμερικανική Συμπολιτεία, βρισκώ έν τούτοις ότι έχουν μέσα τους αλήθειες και υποδείξεις που αντίχουν στη μεταφορά και τή μεταφύττεισι άκω μη και σε μακρινές χώρες. Έκείνο άλλωστε που τονίζεται και εξαιρείται και από τον συγγραφέα και από τον μεταφραστή είναι ο παράγων της προσωπικότητας του ύπαλλήλου και ή τεράστιας δυνατότητας ποι δημιουργεί διά την ανάπτυξη των εργασιών μιας Τραπεζής ή προσωπική με τον παλαιόν έπαρχο και έπιδρασι του ύπαλλήλου, πράγμα το όποιον έχει γενική πλέον άναγνωρισθή και μόνον από τυφλούς και ανεπιδέκτους συγχρονισμο άνοείται ή και πολεμάται.

Τα δυο λέγει για την έφορησή των γνομών του κ. καθηγητού στην Τράπεζα ο μεταφραστής σχετικά με την σύσταση του Τμήματος και την άπ' ευθείας άπαγωγή του εις την Διοίκησιν της Τραπεζής είναι θεωρητικώς σωστά, για να έχουν όμως έπιτυχία στη πράξι χρειάζονται προσαρμογή στην Έθνοτραπεζική πραγματικότητα.

Η γνώμη μου είναι πως το Τμήμα Νέων Έργασίων θα μπορούσε να έργασθ ή δημιουργικά και χωρίς αντιδράσεις στο λεπτό έργο του, αν συνεδέετο οργανικά με το Συμβούλιον Διευθύνσεως.

Όλοι ξέρουμε πως ο τόσο χρήσιμος αυτός θεσμός υπέστη από της τελευταίας επαναστάσεως του στην Έθνική Τράπεζα πολλά πλήγματα και έχει φοβερά μειωμένο το τόσο άπαραίτητο κύρος του, για λόγους που άνέχονται στον άνωμολο κυρίως τρόπο της όνομασίας επί Κατοχής πλήθους Τμηματορχών εις Διευθυντάς Τραπεζής.

Στέρημένο από την εκτίμησι και το σεβασμό του συνόλου του Προσωπικού το Συμβούλιον Διευθύνσεως έζητην όσον και ο άνωμολως δημιουργήσας αυτό Διοικητής, άπέθανε δε όλιγον μετ' αυτού άνυπόλητον, προς ζημίαν των συμφερόντων της Τραπεζής.

Το Προσωπικόν έχει ύπόσχεσιν του κ. Διοικητού ότι από τής πρώτας του ενεργείας διά την άναδιοργάνωσιν της Τραπεζής θα είναι ή αναβίωσις του θεσμού του Συμβουλίου Διευθύνσεως το όποιον θα άνεργε το παλαιόν κύρος του δια ριζική έξυγιάνωσιν των σημερινών μελών αυτού.

Το Συμβούλιον Διευθύνσεως, το όποιον θα ειχε την άνωτέραν έποπτεϊαν και ή έδιδε τής γενικωτέρας κατευθύνσεως εις το Τμήμα Νέων Έργασίων, θα έδοηθείτε εις το έργο του άπό μίαν Έπιτροπήν άποτελομένην από τους Προϊσταμένους των Γραφείων έκάστης Διευθύνσεως. Έδώ, καθώς γίνεται, υποδεικνύεται ή

ούσασις εις έκάστην των έπτά Διευθύνσεων του Κεντρικού ένός οργανικού Γραφείου Διευθύνσεως το όποιον θα έπιλαμβάνεται πάσης εργασίας γενικής φύσεως και μη δυναμένης να άπαιχθ ή εις ολονόηποτε των Τμημάτων που άποτελούν την Διεύθυνσιν. Καθ' όσον γνωρίζω ή χρησιμότης ένός τοιούτου Γραφείου—έχει άναγνωρισθ ή γενική από μικρούς ή άρχονική όμως ούστασις του άνωχώς μόνον εις όσα Διευθύνσεις έχει μέχρι τώρα πραγματοποιηθή.

Κατά τον υποδεικνυόμενον τρόπον άφ' ένός μόν θα έξοραλλέτο ο συντονισμός όλων των Έπιχειρησίων της Τραπεζής και ή ένημέρωσις του νέου Τμήματος επί όλων των παρουσιαζομένων περιπτώσεων, άφ' έτέρον δε θα άπευθύντο ή πρόκλησις αντιδράσεως έκ των έσω εις την όποιαν τούτον μάς έχει συνείδησις ή ευθιξία του Έλληνοσ ύπαλλήλου, έπίως του κατάχοντος άνωτέραν θέσιν.

Όσον άφορ ή την άνάγκην μιας ελοκλήρωμένης τελείας και συγχρονισμένης οργανώσεως της Τραπεζής, μολοντά αναγνωρίζω ότι ένας μετακλωόμενος ένός οργανωτής θα έπλεονεκτούσε σε πολλά σημεία ένός Έλληνοσ συναδέλφου του, νομίζω έν τούτοις ότι και στην Έλλάδα αλλά και άκρωί μάλιστα στην Έθνική Τράπεζα διαθέτουμ ε άνθρωπον που θα μπορούσε να φέρη εις πέρας έπιτυχώς το δύσκολον αυτό έργο, με τά πλεονεκτήματα της έπιτοπιότητος αλλά και με το πλεονέκτημα της γνώσεως προσώπων και πραγμάτων.

Πριν κλείσω το πράχειρο αυτό σημείωμα θα έπρεπε νομίζω να κάνω δι' άλλων λόγων για ένα άλλο ζήτημα που συνδέεται στενά με τις έπιδείξεις του Τμήματος Νέων Έργασίων.

Η Έθνική Τράπεζα άσκεί όχι μικράν έπιτροπήν επί σημαντικού αριθμού έπιχειρήσεων, που έχουν την μορφήν της Άν. Έταιρείας και τούτο διά των εις χείρας της μετοχών των Έταιριών αυτών, εις πολλάς των οποίων έχει άμέσως ή έμμέσως, και την Διεύθυνσιν. Άλλοτε ή έπιτροπή της έπεξετείνετο σε μεγαλύτερον αριθμόν έπιχειρήσεων στις όποιες ειχε μεγάλη πιστωτικόν ένδοχήφρον. Βεβαίως κάθε μία από τας Έταιρίας αυτές παρακολουθείται, έλέγχεται και κατευθύνεται πλήρως ή εν μέρει αναλόγως του μετοχικού ένδοχέφροντος—άπό το άρμόδιον Τμήμα της Τραπεζής, ή όποια διά των όργάνων της έπιδίδωσι και έπιτυχάνει ως επί το πλείστον, την συγχέντρωσιν εις ατήν των Τραπεζικών εργασιών των έν λόγω έπιχειρήσεων.

Ενώ όμως διάρχει πλήρως ή παρακολουθείσις από την Τράπεζαν εις έκάστην των Έπιχειρήσεων, λείπει ή άπαιτούμένη μεταξύ αυτών έπαφή και συνεργασία ή όποια είναι φανερόν και δι' των πλέον άδα ή ότι θα άπέδιθε πλοοία ωφέλη και εις αυτές και εις την Τράπεζαν.

Νομίζω λοιπόν ότι θα μπορούσε να γίνει έργον του Τμήματος Νέων Έργασίων, ή στενή συνεργασία με το Τμήμα παρακολουθήσεως Έπιχειρήσεων ο συντονισμός των προσπαθειών όλων

τῶν ἐκπροσώπων πού ἔχει ἡ Τράπεζα στίς διάφορες αὐτές ἐπιχειρήσεις—Συμβούλιον, Διευθυντῶν, Ἐλεγκτικῶν κλπ.—γιά μιὰ στενή καί δημιουργική συνεργασία μεταξύ τῶν μέ σκοπῶ νά ἐξασφαλισθῇ ὅπως τὰ εἶδη ἢ οἱ ὑπηρεσίες πού χρειάζεται μιὰ φιλική μας βιομηχανική ἢ ἔμπορική ἐπιχείρησις νά τὰ ἀναζητῇ καί τὰ λαμβάνῃ ἀπό φιλικήν μας ἐπίσην Ἐταιρίαν καί μόνον ἐν ἀδυναμίᾳ νά καταφεύγῃ εἰς τρίτους.

Διά τήν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ θά ἦτο δυνατόν νά καθορίζοντο μηνιαίαι ἢ 15θήμεραι συσκέψεις τῶν ἀντιπροσωπευόντων τήν Τράπεζαν εἰς ἐκάστην ἐπιχείρησιν—ἕνας ἀπό κάθε Ἐταιρίαν—μὲ τοὺς προϊσταμένους τῶν Τμημάτων Νέων Ἐργασιῶν καί Παρακολουθήσεως Ἐπιχειρήσεων στίς ὁποῖες κάθε ἕνας θά ἐνημέρωνε τοὺς συναδέλφους του ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν ἐκείτης ἐπιχειρήσεως—καί ἐπὶ τῶν προϊόντων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν πού ἔχει νά προσφέρῃ.

Μὲ τὰ ὅσα γράφουμεν γιά τὸ τελευταῖο αὐτὸ θέμα, ρίχνουμε ἀπλῶς μιὰ ἰδέαν καί θά εἴμασθε αὐτοχεῖς ἐν ἡ γνώμῃ μας θά μπορούσα νά γίνῃ ἀφορμὴ νά προκύψῃ κάτι ὑφέλιμο γιά τήν Ἑθνικὴ Τράπεζαν.

B. X.

Προσλήψεις προσωπικοῦ

Φιλὴ «Τραπεζικὴ».

Δὲν γνωρίζομεν πὺθ βραζίζονται ἠρτισμένα μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου διαεσδακιδόνοντα δια ἐρεξῆς καί δια μακρόν χρονικόν διάστημα πρόσληψις νέου Προσωπικοῦ, δὲν πρόκειται νά λάβῃ χώραν καί δι: ἡ Τράπεζα θά στηριχθῇ εἰς τὸ ὑπάρχον.

Ὁ Διακῆς πάθος τοῦ Προσωπικοῦ ἀναμφιβόλως εἶναι νά ἀναδιδῶσθ τὸ μέτρον ὅπερ εἶχε λάβει ἀπὸ τοῦ 1939 καί ἐντεῦθεν καί ἐτήρησε μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν ὁ ἀειμνηστὸς Διοικητῆς

Ἄλξ. Κοριζῆς περὶ μὴ προσλήψεως νέου Προσωπικοῦ

Ἄλλὰ ὁ μὲν τότε Διοικητῆς, ὅστις ἀνεξήγητος καί ὀρθῶς τὸν τρόπον τῆς οἰκονομικῆς ἐκανοποιήσεως τοῦ Προσωπικοῦ καί εἰς τήν μὴ πρόσληψιν νέων ὑπαλλήλων, τὸ ὑπέεχετο κατὰ κόρον ἔχει μόνον εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Συλλόγων ἀλλὰ καί πολλάκις καί εἰς Συνάδελφους ζητοῦντας ἀκράδαιν δια ζήτημάτά των προσωπικά καί κυρίως σχετιζόμενα μὲ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, ἵνα τοὺς ἐθαρρήνῃ διὰ τήν μελλοντικὴν εὐνοϊκὴν ἐξέλιξιν των. Ἄλλὰ σήμερον ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ ἀνακινώσει τῆς ἀναφέρει μὲν παρεπιτιτόντως δι: εἰσηγήθη εἰς τήν Διοίκησιν τήν μὴ πρόσληψιν νέου Προσωπικοῦ χωρὶς οὐδᾶμοῦ ν' ἀναφέρεται εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῆς Διοικήσεως παραιοία καθυσταστική διαθεσίωσις. Καί τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐπικουϊθῆς εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν γίνονται σκέψεις περὶ ἀποσυμφορήσεως, εἰς ἐποχὴν ἐλλείψεως ἐργασιῶν τῶν Τραπεζῶν, καί εἶταν ἀντιμετωπίζομεν ἄρνησιν βελτιώσεως ἀποδοχῶν καί βλέπομεν μέτρα περιορισμοῦ καί τῶν ἀπαραίτητων ἀκόμη ζαπανῶν καί εἶταν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν, τὸ ἔφαρτᾶ, διὰ τῆς ἀπαντήσεως τῆς εἰς τὸ σχετικόν αἴτημα τοῦ Συλλόγου, ἐκ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς. Διατὶ αὐτοῦ δὲν ἡ λάθωμεν τήν ἀπάντησιν δι: τὰ ἔβρα διαχειρίσεως λόγῳ τοῦ πολυπληθοῦς Προσωπικοῦ (ὅπερ ἐνδέχεται νά εἶναι πολυπληθές, ἀφοῦ ἡ Διοίκησις δὲν διεσδακιδόνει τὸ ἀντίθετον) εἶναι ὑπερβολικά καί δὲν ἐπιτρέπουν ἀξήσεις ἀποδοχῶν ἢ προαγωγᾶς; Ἴδου εἰ ζήτημα τὸ ὅποιον τὸ σημερινόν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ καί τὰ ἐπόμυνα θά πρέπει νά τὸ προσέξουν καί νά τὸ παρακολουθήσουν διακιδιτικῶς.

Μετα τιμῆς

Ἐνας Συνάδελφος

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΩΤΗ

Είχε τὴν ἀτυχία νὰ μὴ γεννηθῆ στὴν Ἀθήνα, τὰ πρῶτα του γράμματα τὰμαθῆ στὸ σχολεῖο τοῦ γωριοῦ του, γιὰ τὰς εὐτυτέρας του σπουδὰς κατέβηκε στὴ πολιτεία καὶ παρηκολούθησε ἀνώτερα μαθήματα τοῦ Γυμνασίου ἢ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, τέλος ἔδωσε ἐξετάσεις καὶ μπῆκε στὴ Τράπεζα· ἔτσι τὸ ὄνειρό του ἐξεπληρώθη, γιατί ἦταν πραγματικὰ ὄνειρο τὸ νὰ μπῆ στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Μαθημένος ὅπως ἦταν ἀπὸ τὴ δουλειά— γιατί στὴν ἐπαρχία μαθαίνουν γράμματα δουλεύοντας— γίγνεται μὲ ζῆλο στὴ δουλειά τοῦ Γραφείου, ἐργάζεται κατ' ἀποκοπὴν, γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχουν «ὄροι γραφείου», ἐργάζεται ὅσο μπορεί ὥσπου νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά του. Μὰ ἡ δουλειά στὰ ὑποκαταστήματα ποτε δὲν τελειώνει, τότε τὸ νομοσχέδιο τοῦ Πρωτοπαδάκη, τότε τὰ ἐντοκὰ γραμμάτια, τότε τὰ καλλιεργητικὰ καὶ τὰ πλασματικὰ δάνεια, τότε τὸ αἰωνίως καθυστερημένο ἡμερολόγιο καὶ καθολικὸ, τότε αἱ ἀποζημιώσεις τῶν προσφύγων, τῶν χαλαζοπλήκτων, τῶν πολεμοπαθῶν, τῶν σεισμοπαθῶν, τῶν πλημμυροπαθῶν καὶ τῶν ἐξ ἀνομβρίας παθόντων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν «παθόντων ἐπαρχιωτῶν». Σταματᾷ τὴ δουλειά του ὅταν φύγῃ «ὁ προϊστάμενος» καὶ ὅταν δὲν φτάνουν οἱ ὥρες τοῦ γραφείου παίρνει τὰ βιβλία στὸ σπῆτι του, τὰ κουβαλεῖ μάλιστα μόνος του, βάζει καὶ τὴ γυναικὰ του καὶ τὸν βοηθεῖ καὶ ἂν ἔχῃ καὶ παιδιὰ τὰ βάζει καὶ τοῦ κάνουν τὶς ἀθροίσεις «γιὰ νὰ μαθαίνουν . . .»

Καὶ τὴ Κυριακὴ καὶ τὴ γιορτὴ θὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ γραφεῖο, γιατί ὅλο καὶ κάτι ἔχει νὰ κάμῃ, ἂν δὲν εἶναι τέλος τῆς ἐβδομάδος, θὰ εἶναι τοῦ 15θήμερου ἢ τοῦ μηνὸς ἢ τοῦ τριμήνου ἢ τοῦ ἑξαμήνου ἢ τοῦ ἔτους, ἔχει νὰ κάμῃ τὶς «μεταφορές», νὰ ὑποβάλῃ πίνακας, καταστάσεις, ἰσολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς.

Κάποτε σὲ νεοδιορισθέντα σὲ ὑποκατάστημα τῆς Μακεδονίας, ὁ Διευθυντὴς μετὰ τὰς τυπικὰς ἐρωτήσεις καὶ συστάσεις, ὑπέβαλε τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἔχῃ ρολοῖ καὶ εὐσυνέχισιν. ἄκουσε παιδί μου, ἔδω δὲν σοῦ χρειάζεται

τὸ ρολοῖ, θὰ ἔρχεσαι καὶ θὰ ἐργάζεσαι ὅσο μπορείς ποῦ νὰ πᾶς ἄλλωστε, στὸ καφενεῖο: ἔδω εἶναι τὸ σπῆτι σου κι' ἐμεῖς οἱ συνάδελφοί σου, οἱ δικοί σου. Ἔτσι δουλεύουν στὰ ὑποκαταστήματα, ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ μέχρι τὸν κλητῆρα.

Περνοῦν τὰ χρόνια γρήγορα, τὰ χρόνια τὰ καλά, γυρνώντας ἀπὸ ὑποκατάστημα σὲ ὑποκατάστημα, ἀπὸ ξενοδοχεῖο σὲ ξενοδοχεῖο καὶ ἀπὸ δωμάτιο σὲ δωμάτιο τὴ πληξὶ καὶ τὴ μοναξιά του τὴ διασκεδάζει στὸ γραφεῖο, ἦσυχον κυλάει ἡ ζωὴ του καὶ μόνον τὸ πέρασμα κανενὸς Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Τραπεζῆς ταράσσει τὴν ἡσυχία του· ἔρχονται βλέπεις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ εἶναι βιαστικοί, θέλουν νὰ τελειώσουν γρήγορα γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν, πλήττουν τὶς λίγες μέρες ποῦ μένουν, κι' ὅσο μικρὸ εἶναι τὸ μέρος τόσο περισσότερο βιάζονται, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ φύγουν τὴν ἴδια μέρα.

Ἄν καμμιά φορὰ ἀποφασίσῃ νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα, πάντα θὰ περάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ «Κεντρικὸ», ὅλο καὶ κάτι θὰ ἔχει νὰ ζητήσῃ, νὰ «παραπονεθῆ». Ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἔχετε συναντήσῃ στὸ στενὸ διάδρομο τοῦ Προσωπικοῦ νὰ περιμένῃ ἀπ' ἔξω ὄρθιος ἢ κάνοντας βόλτες ἢ ἀκουμπώντας στὸν τοίχο γιὰ νὰ ξεκουρασθῆ. Εἶναι γιὰ νὰ τὸν λυπάται κανεὶς· καὶ ὁ κλητῆρας ἀκόμη τοῦ Προσωπικοῦ μὲ συγκατάβασιν θὰ τὸν ἐρωτήσῃ: «Εἰσθε ἐπαρχιώτης; περιμένετε!» Καὶ περιμένει ὥρες ὀλόκληρες, ἀτέλειωτες.

Ἡ ἴδια ὑποδοχὴ τὸν περιμένει στὸ Ταμεῖο Ἑγείας, στὸ Προμηθευτικὸ, στὴν Ἐπιθεώρησιν καὶ ὅπου ἄλλου καταφύγει. Ὅλοι τους εἶναι σοβαροί, πολυάσχολοι καὶ βιαστικοί, κανεὶς δὲν τὸν προσέχει, ἄγνωστος ἐν μέσῳ ἀγνώστων· εὐλόγως διερωτᾶται ποῦ νὰ εἶναι ἄραγε ἐκείνοι ποῦ γράφουν στὰς ἐγκυκλίους καὶ στὴν «Τραπεζιτικὴ» τὰ ὠραία ἐκεῖνα λόγια περὶ συναδελφωσύνης καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν συναδελφῶν· περίλυπος καὶ ἀπογοητευμένος παίρνει καὶ πάλι τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς στὴν ἐπαρχία, καταρῶμενος τὴν Προτείουσα γιὰ τὴν «ἀφιλοξενία» τῆς, γυρνᾷ στὸ ὑποκατάστημα μὲ τὸ παράπονο ὅτι δὲν τὸν ἐπρόσε-

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Υ. Α. ΚΟΣΣΕΝΑ

Οι κυριώτεροι λόγοι, οι οποίοι επέβαλον εις τὰς μεγάλας Τραπεζὰς τὴν επέκτασιν τῆς χρήσεως τῶν μηχανῶν εἰς ἄλλας σχεδὸν τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἶναι : ἡ ἔγκαιρος διακπεραίωσις τῶν συνεχῶς αὐξανουσῶν ἐργασιῶν τῶν, ἡ ἐξοικονομησις χρόνου, ἡ ταχέστα ἐξυπηρέτησις τῆς πελατείας, ὁ περιορισμὸς τῶν γανικῶν ἐξόδων.

Αἱ Τράπεζαι, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μηχανῶν, θὰ ἠδύναντο, νὰ ἀπαλλαγῶν ἀμέσως τῶν ὑπηρεσιῶν πολλῶν ὑπαλλήλων.⁽¹⁾ Τοιαύτη ὅμως πολιτικὴ ἀπολύσις Προσωπικοῦ δὲν υἱοθετήθη ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν. Ἀπλῶς περιορίσθησαν αἱ προσλήψεις, μέχρις οὗ, οὖν τῷ χρόνῳ, διὰ τῶν ἐπαρχομένων ἀποχωρήσεων ἐπιτευχθῆ ἡ ἐπιδιωκομένη οἰκονομία.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν μηχανῶν ἔχει ἰδιαιτέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς συνθέσεως τοῦ Προσωπικοῦ, κυρίως ἀπὸ ἀπόψεως φύλου.

Πράγματι εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν μηχανῶν προτιμῶνται αἱ θήλειαι ὑπάλληλοι. Αὗται ἐξοικονομῶνται εὐχερῆστερον εἰς τὰς μηχανικὰς ἐργασίας καὶ ἱκανοποιοῦνται μὲ μικροτέρας ἀποδοχὰς. Ἐπι πλεόν, οἱ χειριζόμενοι τὰς μηχανὰς ὑπάλληλοι, καίτοι δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦν τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς λογιστικῆς, δὲν εἶναι

ἀπαραίτητον νὰ ἔχουν ἀρτίαν τραπεζικὴν κατάρτισιν ἢ μεγάλην πρωτοβουλίαν.

Ἄλλ' ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἄρρενος προσωπικοῦ τοῦ λογιστικοῦ κλάδου τῶν Τραπεζῶν⁽¹⁾, συνεπάγεται τὴν αὐξησιν τῆς ἀναλογίας τῶν ἄρρένων ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι θὰ κληθῶν ν' ἀναλάβουν ἀνωτέρας θέσεις. Συνεπῶς, ὁ τραπεζικὸς ὑπάλληλος, εἰς τὸ μέλλον, ὀφείλει νὰ συγκεντρῶνῃ κατὰ τὴν πρόσληψίν του περισσότερα προσόντα πνευματικά, ἠθικά καὶ μορφώσεως.

Ὁ ἄρρην τραπεζικὸς ὑπάλληλος καὶ ὅταν ἀκόμη προσλαμβάνηται ἢ χρησιμοποιηθῆται ἀρχικῶς ὡς χειριστὴς μηχανῶν, εἶναι φυσικόν νὰ ἔχη φιλοδοξίας καὶ ν' ἀποβλέπῃ νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐν τῇ Τραπεζῇ, εὐθύς ὡς διανύσῃ τὰ διάφορα στάδια «ρουτίνας» καὶ ἐκμάθῃ λεπτομερῶς τὸ διοικητικόν καὶ λογιστικὸν σύστημα.

Σήμερον, ὅτε διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν μηχανῶν βραχύνεται κατὰ πολὺ ἡ περίοδος τῆς διανύσεως τῶν σταθίων τούτων, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἀσκήσεως εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας, ἡ σταδιοδρομία τῶν ὑπαλλήλων καθίσταται κατ' ἀνάγκην ταχύτερα.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὰς Τραπεζὰς προσλαμβάν-

1. Ἐχει στατιστικῶς ἀποδειχθῆ, ὅτι μία λογιστικὴ μηχανὴ ἀναπληροῖ πέντε ὑπαλλήλους.

1. Ἡ ἀπλῶς ἡ μείωσις τῆς ἀναλογίας τοῦ ἄρρενος προσωπικοῦ ἔναντι τοῦ θήλεος.

ξαν, δὲν τὸν συμπόνεσαν, δὲν τὸν ἐθεώρησαν γιὰ συνάδελφό τους.

Μὰ δὲν εἶναι τὸ μόνο του παράπονον αὐτό, χρόνια τώρα ὅσοι ἐργάζονται ἐπὶ τῆς Τράπεζας ἔχασαν Σύλλογον ἑκδίδουν καὶ ἐφημερίδα, ἔχουν Προμηθευτικὸν Συνεταιρισμὸν καὶ Ταμεῖον Ὑγείας. Στους ὀργανισμοὺς αὐτοὺς συνεισφέρουν τὰ ἴδια ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Παξῶν μὲ τὸν ὑπάλληλον τοῦ Κεντρικοῦ, θεωροῦνται ὡς μέλη καὶ ὡς μέτοχοι μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις σύμφωνα μὲ τὸ Καταστατικόν· τί γίνεται ὅμως; ὅλαι αὗται αἱ ὀργανώσεις κυρίως ἐξυπηρετοῦν τοὺς Ἀθηναίους. Τὸ ἐντενικῆριον, ἡ βιβλιοθήκη, τὸ ἱνστιτούτον φυσικῆς ἀγωγῆς, τὰ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, τὸ ἐστιατόριον, τὰ πρατήρια ὤφασμάτων καὶ τροφίμων, τὸ φαρμακεῖον,

τὸ ὀδοντοιατρεῖον καὶ τόσα ἄλλα. Γίνονται συνελεύσεις καὶ ἐκλέγονται Διοικητικὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαὶ χωρὶς κἄν νὰ τὸν ἐρωτήσουν καὶ αὐτὸν καὶ ἐδῶ τὸν ἀγνοοῦν, πῶς λοιπὸν θὰ ἐξυπηρετηθῆ αὐτὸς ἀφοῦ δὲν ἀντιπροσωπεύεται πούθενά;

Εἶναι καιρὸς νὰ τὸν προσέξουν καὶ τὸν «ἐπαρχιώτη» εἶναι καιρὸς πλεόν νὰ ἐξισωθῆ ἀπόλυτα μὲ τοὺς ἄλλους συνάδελφους του. Καὶ ἂν αἱ περιστάσεις καὶ αἱ συνθήκαι ἢ αἱ ἀνάγκαι τῆς Ὑπηρεσίας τὸν ὑποχρεώσουν νὰ μὲνῃ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν, στεροῦμενος τῶν κοινωνικῶν καὶ ποικίλων ἄλλων πλεονεκτημάτων τῆς πρωτεύουσας, τοῦλάχιστον νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν αὐτῶν εὐημερημάτων πού ἀπολαμβάνουσι οἱ συνάδελφοί του τοῦ Κέντρου.

Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐγκαταστάτηματος Πατρῶν

νοντο νεαροί υπάλληλοι ηλικίας μεταξύ 16 και 18 ετών, απόφοιτοι γυμνασίου ή ισότιμου εκπαιδευτικού σχολείου. Έκαστος υποψήφιος εκπέμπει αναλόγως της εφάρμογής του, των σκευών, των ήθους, της υφείας και της εμφανισιάς του, απ' δε Τραπεζίται ήθονατα, να βασισθούν επί ικανού αριθμού δοκιμών δια την μετέπειτα επιλογήν των Ικανωτέρων και καταλληλοτέρων δι' ανωτέρας θέσεις.

Είς το μέλλον όμως, κατά την πρόσληψιν άρρένων υπαλλήλων του λογιστικού κλάδου, έφ' όσον ούτοι προσρίζονται να σταδιοδρομήσουν ταχύτερον και κατά μεγαλύτεραν άναλογίαν έν τή Τραπεζή, θα πρέπει ν' απαιτούνται παρ' αυτών ήθικά και πνευματικά προσόντα ποσοτικώς και ποιοτικώς περισσότερα εκείνων, τά όποια εξη- τεύοντο μέχρι σήμερα.

Προβλεπόμενα άγασ έθής εις την οκείαν, εάν δέν ήζ ήτο ένδειξιγμένον να προσλαμβάνωνται υπάλληλοι: ανωτέρας μορφώσεως, ει δυνατόν, πανεπιστημιακής.

Κατά της εφαρμογής του ής άνω μέτρου παρεμβάλλονται τά έξής κυρίως προσκόμματα :

1. Ικανοί και πραγματικοί έπιστημόνες θα άδίαταξον να ύποστηθουν εις Τραπεζάς, γνωρίζοντες, ότι θα είχαν άπωθήσει να διανύσουν, έστω και βραχείαν, περίσθον άγαν και άνευ άνδιαφέροντος εις βοηθητικής έργασίας κάθαρως ρουτίνας ή και ής χειρίζεται μηχανών.

2. Η πρόσληψις έπιστημόνων θα ήσκα: δυσμενή ψυχολογικήν επίβρασιον, επί του ήθικού του άριστάμενον προσωπικού, διότι τούτο θα εύρίσκετο όδτω μειοψηγιήν έναντι των νεοπροσλαμβανόμενων έπιστημόνων (1).

3. Εξ άλλου δέν πρέπει: γά λησμονηται, ότι τό

1. Είναι αυτονόητον τό θυσιστον διά τας Τραπεζάς συμφέρον, όπως έχουν εις την ύπηρεσίαν των Ικανωμένων από πάσης άπόψεως προσωπικών.

παλαιόν σύστημα πρόσληψεως υπαλλήλων άπέ- ζωσεν εις τό παρελθόν άδραξ Ικανούς, οι όποιοί άτήλθον και διέπρεψαν εις άνωτάτας τραπεζιτι- κής θέσεις κατόπιν πρακτικής πείρας κατά τό μέλλον ή ήτιο: μακράς και ένλοτε με άκάδη- μαϊκήν μόρφωσιν, κτηθέντων κατά την ήλικίαν της ύπηρεσίας των.

Συνεπώς, προκρίτέα θα ήτο διά την άντιμε- τώπιον της δημονεργηθείσης καταστάσεως μέση τις λύσις, παρέχουσα εις τό άριστάμενον και το προσλαμβανόμενον προσωπικόν (όπως τούτο λο- γιστάς όσον και τούς Ικανωτέρους άρρενας χει- ριστάς μηχανών) συγχρόνως τά αυτά μέσα στα- διοδρομίας. Τούταύτη λύσις θα ήτο, καθ' ήμάς, ή διατήρησις του παλαιού συστήματος πρόσληψεως υπαλλήλων, συμπληρουμένου όμως ως έξης :

α) Νά άσκήται πρό πάσης πρόσληψεως μεγα- λυτέρα, άσυγκρίτως μεγαλύτερα, της σημερινής αυστηρότης κατά την κρίσιν της Ικανότητος και των άλλων προσόντων των υποψηφίων.

β) Νά συσταθού, παρὰ τας Τραπεζάς, προκει- μένου περί μεγάλων Τραπεζών—φροντιστήρια, εις τά όποια να δύνανται: να μορφωθού έν επαγγελμα- τικώς και ειδικώς και νά κατάρτισθον ήτοις υπάλληλοι κατάλληλοι δι' ανωτέρας θέσεις.

γ) Νά παρέχεται πάντα δυνατή ήθική και ήλική ύποστήριξις εις τούς διακοινομένους δια την εύρωσιν των, την επιμέλειαν, την φιλομά- θειαν και την Ικανότητα υπαλλήλους, οι όποιοί επιθυμούν και είναι εις θέσιν ν' αποκτήσουν άκα: δημαϊκήν μόρφωσιν ανωτέραν της παρεχομένης εις τά φρο-τιστήρια των Τραπεζών.

δ) Νά υποβάλλωνται οι υπάλληλοι: εις δια- γωμισθέν πρό πάσης προαγωγής των, άφ' όσον, ως έλέχθη, θα τοίς παρέχωνται τά μέσα νά μορφωθού.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οί υποψήφιοι του μειοψηφισαντος εις τας εκλογάς της 4 Αυγούστου 1945 ψηφοδελτίου εύχαριστούν τους συναδέλφους του τούς έτίμησαν με την ψήφον των και δηλοούν ότι θα εύρεθού πάντοτε εις τό πλευρόν της νέας Αιοικητικής Έπιτροπής του Συλλόγου εις πάσαν καλήν προσπάθειαν αυτης δια την δικαιο- σιν των αίτημάτων του προσηλικού.

Αθήναι, Αυγουστος 1945

Έπιτροπή του ψηφοδελτίου
μειοψηφιάς

- Γ. Φράγκου
- Χ. Μιχαλάκης
- Δ. Δελακωτός